

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, dnia 30 maja 2023 r.

DWZ.93.2.2022.ASz

Decyzja nr DWZ - 1/2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 775) oraz art. 13v ust. 1, 2 i 9 w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 711) w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414) po rozpoznaniu wniosku Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu z 23 czerwca 2022 r. (data wpływu do Prezesa Urzędu Konkurencji i Konsumentów 30 czerwca 2022 r.) o ponowne rozpatrzenie sprawy, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 8 czerwca 2022 r., nr DZP-13/2022, w **punkcie I.1** stwierdzającą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, w **punkcie I.2** nakładającą na Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu administracyjną karę pieniężną w wysokości 35 273,35 zł (trzydzieści pięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt trzy złote i trzydzieści pięć groszy) płatną do budżetu państwa, w **punkcie II.1** obciążającą Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu kosztami postępowania w wysokości 691,60 zł (sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych i sześćdziesiąt groszy) oraz w **punkcie II.2** zobowiązującą Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

1. uchyla zaskarżoną decyzję w części oznaczonej punktem I.2;
2. nakłada na Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu administracyjną karę pieniężną w wysokości 32 646,15 zł (trzydzieści dwa tysiące sześćset czterdzieści sześć złotych i piętnaście groszy) płatną do budżetu państwa;
3. w pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuje w mocy.

UZASADNIENIE

Szczegółowy przebieg czynności i wymiana korespondencji pomiędzy Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”) - jako organem pierwszej instancji - a Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (dalej także: „Spółka” lub „Strona” lub „Strona postępowania”) została szczegółowo opisana w uzasadnieniu decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022) na stronach od 4 do 24 (k. 57-67, Tom V). Opis tych czynności jest o tyle istotny, że obrazuje w jaki sposób Prezes Urzędu prowadził postępowanie w pierwszej instancji, jakie dowody i w jakiej postaci oraz od kogo je pozyskał, nadto do dokonania jakich czynności i złożenia jakich wyjaśnień wzywał Spółkę. Stwierdzić trzeba, że opis ten jest wiarygodny i znajduje odzwierciedlenie w dokumentach i materiale dowodowym zgromadzonym w aktach postępowania.

I. Postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzone przez Prezesa Urzędu, jako organ pierwszej instancji.

Na podstawie art. 13c ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 711 - dalej jako: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”) oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prezes Urzędu przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę.

Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w zw. z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, obejmujące okres: czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania (k. 1-3, Tom I).

Prezes Urzędu decyzją z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022 - dalej również: „Decyzja”), na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w punkcie:

- I.1 stwierdził nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę postępowania, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy;
- I.2 nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 35 273,35 zł, płatną do budżetu państwa;
- II.1 obciążył Stronę postępowania kosztami postępowania w wysokości 691,60 zł na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.) w zw. z art. 13h Ustawy oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (dalej również: „kpa”) w zw. z art. 13q Ustawy;
- II.2 zobowiązał Stronę postępowania do zwrotu na swoją rzecz kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stało się ostateczne.

W uzasadnieniu decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022), Prezes Urzędu opisał szczegółowo przebieg prowadzonego postępowania, wskazał przesłanki zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustalił, że Spółka jako Strona postępowania mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji ustalającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Po dokonanej analizie materiału dowodowego (zgrupowanych dokumentów oraz informacji i wyjaśnień przekazanych przez Stronę postępowania), Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne, nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy. W ten sposób jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia wymienił świadczenia pieniężne:

- 1) o charakterze pieniężnym, niebędące wynagrodzeniem za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, czyli świadczenia nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy (k. 70-71, Tom V, strona 29-31 Decyzji, Tabela W1);
- 2) wynikające z transakcji handlowych, dla których wystawiono faktury w całości korygujące kwotę świadczenia pieniężnego lub Strona dokonała korekt księgowych na pełną wartość świadczenia pieniężnego (storno techniczne) (k. 71, Tom V, strona 31 Decyzji, Tabela W2);

- 3) które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 sierpnia 2020 r. (k. 72-80, Tom V, strona 33-50 Decyzji, Tabela W3);
- 4) których termin zapłaty przypadał przed 1 stycznia 2020 r. (k. 81, Tom V, strona 52 Decyzji, Tabela W4);
- 5) które Strona postępowania spełniła w terminie (k. 82-126, Tom V, strona 53-142 Decyzji, Tabela W5);
- 6) które Strona postępowania spełniła w terminie w wysokości uwzględniającej przysługujący jej rabat (k. 130-141, Tom V, strona 148-171 Decyzji, Tabela W6);
- 7) wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, w zakresie ich spełnienia bądź terminowego spełnienia lub w zakresie charakteru zobowiązania (k. 142, Tom V, strona 172-173 Decyzji, Tabela W7).

Następnie Prezes Urzędu wskazał których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, ustalił ich wysokość, liczbę dni opóźnienia oraz wyliczył dla każdego niepełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia Jednostkową Karę Pieniężną (dalej również: „JKP”). Wyliczył sumę wartości tych świadczeń pieniężnych, dokonując przeliczenia wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na podstawie kursu walut określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy. W wyniku powyższego ustalił, że w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania nie spełniła lub spełniła po terminie wymagalne świadczenia pieniężne, które zostały wyszczególnione w uzasadnieniu Decyzji w Tabelach: D, F, G, H, J, K, L, M, N, O, P, R, przy czym świadczenia pieniężne:

- 1) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), których suma wyniosła [informacja chroniona] zł, z kolei suma JKP -[informacja chroniona] zł (k. 150-151, Tom V, strona 189-190 Decyzji, Tabela D);
- 2) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, którego wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w dolarach amerykańskich (USD), które wyniosło [informacja chroniona] USD, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, z kolei JKP -[informacja chroniona] zł (k. 152, Tom V, strona 192 Decyzji, Tabela F);
- 3) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w złotych (PLN), których suma

- wyniosła [informacja chroniona] zł, z kolei suma JKP -[informacja chroniona] zł (k. 152, Tom V, strona 192 Decyzji, Tabela G);
- 4) niespełnione w okresie objętym postępowaniem, którego wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR), które wyniosło [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, z kolei JKP - [informacja chroniona] zł (k. 152, Tom V, strona 193 Decyzji, Tabela J);
 - 5) spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR), których suma wyniosła [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, z kolei suma JKP - [informacja chroniona] zł (k. 153, Tom V, strona 194-195 Decyzji, Tabela H);
 - 6) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji ustaliły w euro (EUR), których suma wyniosła [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, z kolei suma JKP - [informacja chroniona] zł (k. 154-159, Tom V, strona 196-207 Decyzji, Tabela K);
 - 7) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, gdzie termin zapłaty wskazany przez Stronę w Tabeli nr 1 w pliku o nazwie „7822446814_2020_12_01” (stanowiącym załącznik do pisma Strony z 4 grudnia 2020 r., k. 23-25, Tom I, dalej także: „Tabela nr 1”) był niezgodny z terminem wynikającym z faktury przedstawionej przez Stronę postępowania, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w złotych (PLN), których suma wyniosła [informacja chroniona] zł, z kolei suma JKP -[informacja chroniona] zł (k. 160, Tom V, strona 208-209 Decyzji, Tabela L);
 - 8) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, gdzie termin zapłaty dla transakcji z kontrahentem [informacja chroniona] ustalono na podstawie faktur doręczonych przez Stronę postępowania, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR), których suma wyniosła [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu 127 621,71 zł, z kolei suma JKP -[informacja chroniona] zł (k. 161, Tom V, strona 210 Decyzji, Tabela M);
 - 9) spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, gdzie termin zapłaty ustalono na podstawie faktur przekazanych przez Stronę postępowania, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej określiły w euro (EUR), których suma wyniosła [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, z kolei suma JKP - [informacja chroniona] zł (k. 161-162, Tom V, strona 211-212 Decyzji, Tabela N);

- 10) spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, którego wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), które wyniosło [informacja chroniona] zł, z kolei JKP - [informacja chroniona] zł (k.162, Tom V, strona 213 Decyzji, Tabela O);
- 11) niespełnione w okresie objętym postępowaniem pomimo upływu maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, którego wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), które wyniosło [informacja chroniona] zł, z kolei JKP - [informacja chroniona] zł (k. 162, Tom V, strona 213 Decyzji, Tabela P);
- 12) niespełnione w okresie objętym postępowaniem pomimo upływu maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR), których suma wyniosła [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, z kolei suma JKP - [informacja chroniona] zł (k. 163, Tom V, strona 214 Decyzji, Tabela R).

Po dokonanych wyliczeniach, Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę postępowania wyniosła **10 098 780,33 zł (dziesięć milionów dziewięćdziesiąt osiem tysięcy siedemset osiemdziesiąt złotych i trzydzieści trzy grosze)**, a zatem przekroczyła próg ustawowy (5 mln złotych), o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz 1649 - dalej jako: „ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych” lub „ustawa zmieniająca”).

W oparciu o założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne (Tabele D, F, G, H, J, K, L, M, N, O, P, R). Suma tych kar wyniosła **35 273,35 zł (trzydzieści pięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt trzy złote i trzydzieści pięć groszy)**.

W toku prowadzonego postępowania pierwszoinstancyjnego, wezwaniem z 27 października 2020 r. (k. 5-14, Tom I) oraz pismem z 11 czerwca 2021 r. (k. 225-228, Tom III), Prezes Urzędu zwrócił się do Strony o wyjaśnienia, czy wobec Spółki wystąpiły okoliczności opisane w art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy. Strona nie udzieliła odpowiedzi na powyższe wezwania ani nie przedstawiła dowodów na okoliczność wystąpienia sytuacji, o której

mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy oraz jakichkolwiek dowodów pozwalających na stwierdzenie, że w niniejszej sprawie do nadmiernego opóźnienia się doszło na skutek zdarzenia o charakterze siły wyższej. Zatem w przedmiotowej sprawie nie zaszyły przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 i 7 Ustawy. Ponadto Strona nie przedstawiła dowodów na okoliczność wystąpienia w stosunku do niej uzasadnionych przypadków pozwalających Prezesowi Urzędu na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Prezes Urzędu we własnym zakresie przeanalizował cały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie oraz wszelkie twierdzenia i wyjaśnienia Strony postępowania pod kątem występowania okoliczności mogących stanowić „uzasadniony przypadek” i nie znalazł podstaw do zastosowania art. 13v ust. 8 Ustawy w niniejszej sprawie.

II. Wniosek Strony o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona postępowania w ustawowym terminie wystąpiła z wnioskiem z 23 czerwca 2022 r. (k. 1-22, Tom VI) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu z 8 czerwca 2022 r., nr DZP-13/2022 oraz wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonej Decyzji.

Kwestionując ustalenia Prezesa Urzędu, Strona zarzuciła i wskazała, że:

1. świadczenia pieniężne wskazane w Tabeli D (k. 150, Tom V, strona 189-191 Decyzji) nie mogą być uznane za spełnione po terminie wynikającym z transakcji handlowych, które zostały udokumentowane następującymi dokumentami rozliczeniowymi:
 - a) lp. 5 (lp. z Tabeli nr 1 poz. 718),
 - b) lp. 7 (lp. z Tabeli nr 1 poz. 894),
 - c) lp. 11 (lp. z Tabeli nr 1 poz. 926).

W zakresie transakcji handlowej udokumentowanej fakturą powołaną w lit. a, Strona wskazała, że rzeczona transakcja nie powinna być wykazana w ujęciu tabelarycznym, jako świadczenie pieniężne spełnione po terminie, wobec faktu, że dokument rozliczeniowy oznaczony nr faktury: PQZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r. na kwotę [informacja chroniona] zł nie funkcjonuje w obrocie gospodarczym, a Strona postępowania wobec błędnego wprowadzenia nr faktury tj.: PQZ C 403728, zamiast prawidłowego numeru: POZ C 403728, wykazała jakoby zawarła dwie transakcje handlowe, podczas gdy była Stroną jednej transakcji handlowej udokumentowanej fakturą wskazaną w Tabeli D - lp. 4 (lp. z Tabeli nr 1 poz. 717).

W zakresie transakcji handlowej udokumentowanej fakturą powołaną pod lp. 7 (lp. z Tabeli nr 1 poz. 894) Strona podnosi, że wskazany w Tabeli D dokument stanowi tzw. fakturę pro forma, która została zapłacona w terminie zgodnie z zasadami przyjętymi w polityce płatności Spółki i komunikowanej dostawcom 27 sierpnia 2022 r. - [informacja chroniona] pro forma. Nadto Strona podnosi, że zgodnie z art. 7 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, gdy faktura została doręczona przed dostawą towaru, termin zapłaty jest liczony od dnia otrzymania towaru.

W zakresie transakcji handlowej udokumentowanej fakturą powołaną pod lp. 11 (lp. z Tabeli nr 1 poz. 926) Strona podnosi, że dokument rozliczeniowy został wystawiony nieprawidłowo, z uwagi na mniejszy zakres świadczonej usługi. Nadto wskazuje, że zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy termin zapłaty liczony jest od dnia doręczenia faktury potwierdzającej wykonanie usługi. W tym przypadku usługa nie była wykonana w całości, co potwierdził dostawca w przekazanej Prezesowi Urzędu korespondencji, a faktura została zapłacona bez zwłoki po uzgodnieniu rozliczenia nieprawidłowej kwoty z dostawcą.

W związku z powyższym, Spółka wniosła o uznanie pozycji wskazanych w pkt 1 za świadczenia spełnione w terminie.

2. Strona wniosła o dokonanie przez Prezesa Urzędu ponownej weryfikacji złożonego w toku prowadzonego postępowania przez [informacja chroniona] (kontrahenta Spółki) oświadczenia w zakresie statusu tegoż przedsiębiorcy. W ocenie Strony, [informacja chroniona] posiada status dużego przedsiębiorcy, wobec liczby zatrudnianych przez podmiot osób, a nadto w opinii Spółki ocena uprzednio złożonego oświadczenia nie uwzględnia przedsiębiorstwa powiązanego w ramach grupy kapitałowej.
3. Strona nadto wniosła o ponowną analizę dokumentów, które wskazują termin płatności w transakcjach handlowych wskazanych w Tabelach: L (k. 160, Tom V, strona 208-209 Decyzji), M (k. 161, Tom V, strona 210 Decyzji), N (k. 161-162, Tom V, strona 211-212 Decyzji) i ustalenia terminu płatności w transakcjach handlowych na podstawie innych dokumentów, a nie tylko w oparciu o faktury wymienione w powyżej wskazanych Tabelach. Spółka wskazała, że terminy płatności wynikają z zamówień, które to precyzują warunki dostawy towarów lub świadczenia usług, podniosła, że w zamówieniu jest określony termin płatności oraz warunki płatności. Spółka załączyła do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy **przekładowe dokumenty** zakupowe

dotyczące transakcji handlowych, a wymienione odpowiednio w Tabeli L (lp. 501, 2651), M (lp.1818), N (lp. 3099).

4. Spółka wniosła o ponowne przeliczenie kwoty kary uwzględniając stopę referencyjną NBP, która to w ocenie Spółki dla płatności wymagalnych w czerwcu 2020 r. wyniosła 1,5%, natomiast dla płatności wymagalnych w lipcu i sierpniu 2020 r., stopa ta została obniżona do poziomu 0,1%. Spółka podnosi, że według jej wyliczeń, w Decyzji zostały zastosowane inne stopy procentowe dla wyliczenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, a w ocenie Strony odsetki ustawowe (dalej także: „OU”) dla świadczeń wymagalnych w czerwcu 2020 r. powinno wynosić: 11,5%, a dla wymagalnych w lipcu i sierpniu 2020 r.: 10,1%.

Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona załączyła następujące dokumenty:
[informacja chroniona].

III. Dodatkowe postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Prezesa Urzędu w postępowaniu odwoławczym, jako organu drugiej instancji.

Prezes Urzędu działając na podstawie art. 136 § 1 kpa przeprowadził dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie.

Pismem z 2 września 2022 r. (k.205-208, Tom VI) Prezes Urzędu wystąpił do kontrahenta Spółki - [informacja chroniona] o przekazanie oświadczenia o posiadanym statusie w 2019 i 2020 r.: mikro, mały, średni czy duży przedsiębiorca - w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, ze zm. - dalej jako: „Traktat”).

Kolejno pismem z 2 września 2022 r. (k.210-213, Tom VI) wezwał kontrahenta Spółki - [informacja chroniona] do przekazania informacji dotyczących szczegółów transakcji handlowej udokumentowanych fakturami VAT nr: POZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r. ewentualnie PQZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r.

Pismem z 7 września 2022 r. (k.215-217, Tom VI) Prezes Urzędu wezwał Stronę na podstawie art. 136 § 1 kpa w zw. z art. 13f ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, do przekazania dodatkowych informacji oraz nadesłania „dokumentów zakupowych”, tj. zamówień, z wyłączeniem tych które zostały przykładowo załączone do wniosku, dotyczących transakcji handlowych

wymienionych odpowiednio w Tabelach L, M, N (k. 160-162, Tom V, strona 208-210 Decyzji), a nadto jeżeli terminy płatności dla ww. transakcji handlowych zostały uzgodnione z kontrahentem w inny sposób niż wynika to z faktur, lub nie przewidziano dla danej transakcji handlowej utworzenia zamówień, Prezes UOKiK zobowiązał Spółkę do przedłożenia innej „dokumentacji zakupowej” w postaci umów zawartych w formie pisemnej (opatrzonej podpisami stron transakcji handlowych) lub w formie elektronicznej (opatrzonej kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi stron transakcji handlowych), OWU, zlecań, zapytań ofertowych, korespondencji z kontrahentami, na okoliczność poczynionych z kontrahentami uzgodnień w przedmiocie terminu zapłaty w transakcjach handlowych. Strona została również zobowiązana do wpisania w przesłanych załącznikach do wezwania nr 1, 2, 3 w kolumnie pod nazwą: „Uzgodniony termin zapłaty” (k. 218 a, Tom VI) - terminów zapłaty uzgodnionych z kontrahentem (na podstawie umów, zamówień etc.), które będą korespondowały z przedłożoną przez Spółkę dokumentacją. Prezes Urzędu, wskazał w ww. piśmie, że wezwanie jest uzasadnione, faktem, że dowody, na które powołuje się Strona w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy znajdują się w posiadaniu Strony.

W piśmie zawarto także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Stosownie do treści art. 13t ust.1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych Prezes Urzędu może w drodze decyzji - w sytuacji, gdy przedsiębiorca nie udzieli informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 13f - nałożyć na tego przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości do 5% przychodu osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, ale nie więcej niż równowartość 50 000 000 euro.

Wezwanie zostało wysłane na adres rejestrowy Strony i doręczone 12 września 2022 r. (numer 259007734382134132 potwierdzenia odbioru - k. 215 ,Tom VI). Spółka powinna więc udzielić odpowiedzi na wspomniane wezwanie do 26 września 2022 r., czego nie uczyniła we wskazanym terminie.

Wnioskiem z 30 września 2022 r. (e-mail- k. 388, Tom VII) Spółka zwróciła się o przedłużenie terminu do przedłożenia ww. dokumentów w terminie do 7 października 2022 r. Pismem z 5 października 2022 r. (k. 390, Tom VII), Prezes UOKiK po rozważeniu argumentacji przedstawionej w e-mailu, przedłużył termin udzielenia odpowiedzi na wezwanie zgodnie z wnioskiem Strony do 7 października 2022 r.

Jednakże Spółka nie uczyniła zadość wezwaniu Prezesa UOKiK, w nowo określonym terminie, o który sama wnioskuje.

E-mailem z 24 października 2022r. (k.389, Tom VII) Spółka została poproszona o wskazanie terminu w jakim przedłoży stosowne dokumenty i informacje. Powyższy e-mail pozostał bez odpowiedzi.

Wobec braku przesłania dokumentów, pismem z 8 listopada 2022 r. (k.392- 393, Tom VII) Prezes Urzędu **ponownie** wezwał Stronę do przedłożenia dodatkowych wyjaśnień, informacji oraz nadesłania dokumentów szczegółowo wskazanych w wezwaniu z 7 września 2022 r., w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez Stronę ponownego wezwania.

Pismo zostało wysłane na adres rejestrowy Strony i doręczone jej 14 listopada 2022 r. (numer 259007734016518987 potwierdzenia odbioru - k.394, Tom VII). Spółka powinna udzielić odpowiedzi na wspomniane wezwanie do 21 listopada 2022 r. Jednakże Strona nie uczyniła zadość wezwaniu Prezesa UOKiK.

Jedynie na marginesie - w tym miejscu - należy wskazać, że ustalenie poczynione przed organem pierwszej instancji zostały dokonane w oparciu o przekazane przez Spółkę Prezesowi Urzędu własne informacje i wyjaśnienia, które następnie - w postępowaniu odwoławczym - zostały przez Spółkę zakwestionowane bez przedłożenia dowodów potwierdzających błędność poczynionych ustaleń.

Pismem z 12 stycznia 2023 r. Prezes Urzędu wystąpił do kontrahenta Spółki -[informacja chroniona] o przekazanie oświadczenia o posiadanym statusie w 2019 i 2020 r.: mikro, mały, średni czy duży przedsiębiorca - w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, ze zm. (K. 399- 401, Tom VII).

Prezes Urzędu pismem z 28 marca 2023 r. zawiadomił Stronę, że zgromadził kompletny materiał dowodowy pozwalający na zakończenie postępowania oraz o prawie zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (k. 407-408 , Tom VII).

Strona w określonym terminie nie skorzystała z przysługującego jej prawa do zapoznania się z aktami postępowania.

**BIORĄC POWYŻSZE POD UWAGĘ, PONOWNIE ROZPATRUJĄC SPRAWĘ PREZES URZĘDU
USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.**

IV. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy przez Prezesa Urzędu.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że mając na względzie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2414) do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji mają zastosowanie przepisy dotychczasowe. W związku z powyższym Prezes Urzędu, ponownie rozpoznając sprawę stosuje przepisy Ustawy w brzmieniu przed nowelizacją dokonaną ustawą z 4 listopada 2022 r.

Zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy podmiotowi, na który została nałożona kara, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Z kolei na podstawie z art. 13q Ustawy w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania stosuje się przepisy kpa, z wyłączeniem przepisu art. 31. Skutkiem złożenia przez stronę odwołania (tu: Wniosku) jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu pierwszej instancji na organ drugiej instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 kpa. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy kpa dotyczące odwołań od decyzji.

Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 kpa. Organ jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Istotą bowiem postępowania odwoławczego (tu: Wniosku) jest ponowne rozpoznanie i

rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017). Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 kpa) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 kpa) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

Wskazać należy, że organ administracji publicznej jest zobowiązany do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, a w razie konieczności, do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem weryfikacja decyzji organu pierwszej instancji, a wydanie nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Stanowi to realizację wywodzącej się z zasad konstytucyjnych, a także przewidzianej wprost w art. 15 kpa zasady dwuinstancyjności administracyjnej (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. pod red. B. Adamiak, J. Borkowski, Legalis 2021 r.).

Mając na uwadze powyżej przytoczone standardy postępowania odwoławczego, Prezes Urzędu po dokonanej analizie akt sprawy wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny, a nadto przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia niniejszej Decyzji.

V. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń

pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz 1649). W art. 4 pkt 1 i 1a Ustawy zawarto definicję transakcji handlowej, zgodnie z którą stanowi ona umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością oraz definicję świadczenia pieniężnego, które stanowi wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej.

VI. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Zgodnie z postanowieniem Prezesa Urzędu z 22 października 2020 r. o wszczęciu postępowania, prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę obejmowało okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. (k. 1-14, Tom I).

VII. Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu jako strona postępowania.

Jak wynika z odpisu z KRS z 17 września 2020 r. (k. 16-19, Tom I) Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000315034. Strona prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Strony, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, jest produkcja wyrobów kosmetycznych i toaletowych. Kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego. Z uwagi na powyższe, Strona nie posiada statusu podmiotu publicznego. W związku z tym, Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy. Kapitał zakładowy Spółki należy w całości do podmiotów prywatnych co oznacza, że Strona nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy. Dane powyższe pozostają aktualne na dzień wydania niniejszej decyzji.

Strona nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony postępowania i złożonym przez nią oświadczeniu z 4 grudnia 2020 r., uznając je za wiarygodne (k. 23-25, Tom I).

VIII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego, na skutek wezwań Prezesa Urzędu, Strona postępowania przekazała dokumenty, informacje i wyjaśnienia dotyczące jej działalności, w szczególności: zestawienie transakcji handlowych, w których termin zapłaty świadczenia pieniężnego przypadał po 1 stycznia 2020 r. - Tabela nr 1 - plik o nazwie „7822446814_2020_12_01” (k. 23-25 - Tom I), pliki JPK_VAT w części dotyczącej ewidencji zakupów za miesiące: 09/2019, 10/2019, 11/2019, 12/2019, 01/2020, 02/2020, 03/2020, 04/2020, 05/2020/, 06/2020, 07/2020, 08/2020 (k. 23-25, Tom I);, pliki JPK_WB (k. 23-25, Tom I), procedurę [informacja chroniona] PLN, informację o kontaktach służących do rozliczenia transakcji handlowych z kontrahentami oraz dokumentację opisującą przyjęte zasady rachunkowości (k. 23-25, Tom I).

Ponadto na skutek wezwań Prezesa Urzędu część kontrahentów Spółki złożyła oświadczenie o posiadanym statusie (MŚP lub duży przedsiębiorca) oraz przekazali informacje o transakcjach handlowych zawartych ze Spółką: (k. 1-3, Tom II); (k. 5-8 ,Tom II); (k. 12-69, Tom II); (k. 73-75 ,Tom II); (k. 1-215, Tom III); (k. 68, Tom IV);(k. 70-71, Tom IV), (k. 66-67, Tom IV); (k. 73-75, Tom IV); (k. 76-78, Tom IV). Dodatkowo Spółka przekazała dowody w postaci kopii faktur VAT, wyjaśnień przyczyny braku występowania w pliku JPK_VAT oraz składała potwierdzenia zapłaty za określone świadczenia pieniężne (k. 22-24, Tom I oraz k. 10-32 Tom IV).

IX. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zebranego w toku postępowania obu instancji materiału dowodowego.

Prezes Urzędu rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ponownie zweryfikował cały zgromadzony materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek

ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

Powyższych ustaleń dokonał w oparciu o informacje wynikające z ewidencji sprzedaży i zakupu prowadzonej przez Stronę postępowania, zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Obowiązek prowadzenia ww. ewidencji przez Stronę postępowania wynika z art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2022 poz. 931 - dalej: „ustawa o VAT”). Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej (według stanu prawnego obowiązującego do dnia 1 października 2020 r, art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r.¹) Strona została zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, zgodnie z art. 193a § 2 ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy. Struktura logiczna w postaci elektronicznych ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w formie Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK). Stosownie do treści art. 3 pkt 4 ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu VAT stanowi księgę podatkową. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu do celów weryfikacji danych dotyczących zobowiązań Strony przeanalizował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT. Ewidencja ta w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego.

Prezes Urzędu ponownie ustalał stan faktyczny również na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony

¹ Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 1086.

postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o transakcjach (przelewach) dokonywanych za pomocą rachunku bankowego, tj. dat i kwot sald konta. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2023 r. poz. 120 - dalej: „ustawa o rachunkowości”). Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę.

Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK był uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy. Wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do ich istnienia. Powyższe umożliwi Stronie proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. Sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Dodatkowo, stosownie do art. 193 ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód, tego co zostało w nich zawarte.

Weryfikacja dokonana przez Prezesa Urzędu polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiale dowodowym. Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły informacje uzyskane od Strony postępowania obejmujące ujęte tabelarycznie informacje o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to oświadczenie zostało, zbiorczo określone jako Tabela nr 1 (k. 23-25, Tom I).

Porównywanie obejmowało poszczególne pozycje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1 dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty, oraz wysokości i dat spełnionych (jak i niespełnionych) świadczeń pieniężnych z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej - w plikach JPK_VAT (k. 23-25, Tom I), oraz z wyciągami bankowymi - zawartymi w plikach JPK_WB (k. 23-25, Tom I) i innymi dowodami źródłowymi np. kopiami faktur VAT.

Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one przepływów finansowych Strony postępowania oraz faktur, co do których Strona postępowania posiadała wyłączną kompletną wiedzę, którą Prezes Urzędu zebrał, przeanalizował i ocenił w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie dowodów księgowych, a także innych oświadczeń i dokumentów, pochodzących zarówno od Strony postępowania, jak i podmiotów trzecich - kontrahentów Strony.

Prezes Urzędu dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup (plik JPK_VAT k.) oraz oświadczeń Strony złożonych w formie tabelarycznej, tj. w Tabeli nr 1 (k. 23-25, Tom I), a przestanych na żądanie Prezesa UOKiK. Prezes Urzędu stwierdził, iż na podstawie danych zestawionych w strukturze logicznej postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów księgowych - faktur VAT, dowodów zakupu wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 które występowały również w księgach podatkowych zestawionych w pliku JPK_VAT_Zakup (plik JPK_VAT - k. , Tom). Prezes Urzędu dokonał również ustaleń w ten sposób, że weryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie wierzytelności dostawcy względem Spółki to nr NIP dostawcy, a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z nr NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT.

W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w ewidencji zakupu lub sprzedaży VAT w plikach JPK_VAT, Prezes Urzędu wnioskował w toku postępowania pierwszoinstancyjnego o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przestanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - wystawionych

lub otrzymanych przez Stronę faktur VAT - i w oparciu o dokumenty źródłowe, ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych (m.in. istnienie i wysokość zobowiązania, ustalony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty).

Ustalenia Prezesa Urzędu co do dat spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych przelewem nastąpiły w wyniku porównania informacji odnoszących się do momentu spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 co do informacji o kwocie transakcji oraz dacie zapłaty - z danymi zawartymi w wyciągach bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji. W przypadku niezgodności pomiędzy informacjami przekazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1, a informacjami zawartymi w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalając stan faktyczny oparł się o pliki JPK_WB, uznając je za wiarygodne.

W zakresie w jakim płatności za poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie tych braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów odnoszących się do tychże świadczeń pieniężnych - wystawionych lub otrzymanych przez Stronę faktur VAT, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

X. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w drugiej instancji.

Z uwagi na zakwestionowanie przez Spółkę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ustaleń dokonanych przez Prezesa Urzędu w zakresie wykazu transakcji handlowych wskazanych w decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022) odpowiednio w Tabelach D, H,O,P,R,L,M,N Prezes Urzędu działając na podstawie art. 136 § 1 kpa przeprowadził dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowód i materiałów w sprawie.

Na skutek wezwania Prezesa Urzędu kontrahent Strony postępowania- [informacja chroniona] przy piśmie z dnia 16 września 2022 r. nadał oświadczenie o posiadanym statusie w 2019 i 2020 r.- w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu. Zgodnie z oświadczeniem - [informacja chroniona] w latach 2019 i 2020 posiadała status dużego przedsiębiorcy (k.238-386, Tom VI).

Kolejno na skutek wezwania skierowanego do kontrahenta Spółki - [informacja chroniona] udzielił w piśmie z 13 września 2022r. informacji w przedmiocie wystawienia jedynie faktury o numerze POZ C 403728 z terminem zapłaty 24 czerwca 2020 r., na kwotę [informacja chroniona] zł oraz informację w zakresie częściowej kompensaty należności nadpłaconej przez Stronę postępowania (k.219-236, Tom VI).

Jeżeli chodzi natomiast o informacje oraz „dokumenty zakupowe” dotyczące transakcji handlowych wymienionych odpowiednio w Tabelach L, M, N (k. 160-162, Tom V, strona 208-210 Decyzji), to wskazać należy, że Strona postępowania pomimo dwukrotnego wezwania Prezesa Urzędu w tym zakresie, nie przedłożyła rzeczonych dowodów, na które powoływała się we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przebieg korespondencji ze Spółką w tym zakresie został szczegółowo opisany w niniejszej decyzji w pkt III - Dodatkowe postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Prezesa Urzędu w postępowaniu odwoławczym, jako organu drugiej instancji (str. 9-11).

- 1. Zarzut błędnego uznania przez Prezesa Urzędu, że świadczenie pieniężne wymienione w Tabeli D (k. 150, Tom V, strona 189 Decyzji) udokumentowane dokumentem rozliczeniowym wskazanym jako lp. 5 (lp. 718 z Tabeli nr 1) zostało spełnione po terminie wynikającym z tejże transakcji handlowej - zarzut 1a zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.**

Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podniosła, że faktura VAT nr POZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r., wystawiona przez [informacja chroniona], na kwotę [informacja chroniona] zł jest tożsama z fakturą VAT nr PQZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r. wystawioną przez [informacja chroniona], na kwotę [informacja chroniona] zł. Podnieść należy, że Strona postępowania w Tabeli nr 1 wykazała dwie transakcje handlowe ujęte odpowiednio jako lp. 717 oraz lp. 718 (k. 25, Tom I).

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona wskazała, że wobec wprowadzenia błędnego oznaczenia faktury nr PQZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r. doszło do wykazania w toku postępowania pierwszoinstancyjnego dwóch transakcji handlowych, podczas gdy [informacja chroniona] wystawiła 3 czerwca 2020 r. na rzecz Strony fakturę o nr POZ C 403728 na kwotę [informacja chroniona] zł.

Podnieść należy, że w Strona postępowania wraz z pismem z 30 marca 2022 r. (k. 49, Tom V) przedłożyła fakturę VAT nr POZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r. Jednocześnie należy zauważyć, że Strona - zarówno w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, jak również

w załącznikach do Wniosku - nie przekazała dokumentacji potwierdzającej np. zwrot nadpłaconej kwoty w wysokości[informacja chroniona] zł wynikającej z podwójnie uiszczonej należności, jak również innego dowodu, na podstawie, którego organ pierwszej instancji mógłby poczynić ustalenia zgodnie z twierdzeniem prezentowanym we Wniosku.

Prezes Urzędu w toku postępowania drugoinstancyjnego, działając na podstawie art. 136 § 1 kpa w zw. z art. 13q oraz art. 13f ust. 1 i 2 Ustaw, pismem z 2 września 2022 r. wezwał [informacja chroniona] do przekazania informacji dotyczących szczegółów transakcji handlowej udokumentowanych fakturami VAT nr: POZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r., ewentualnie PQZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r. (k.210- 213, Tom VI).

W odpowiedzi na powyższe, [informacja chroniona] poinformowała Prezesa Urzędu, że **Spółka wystawiła fakturę VAT nr POZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r.**, natomiast faktura VAT nr PQZ C 403728 z 3 czerwca 2020 r. - nie została wystawiona. Jednocześnie do przedmiotowego pisma załączona została korespondencja e-mailowa pomiędzy[informacja chroniona] , a Stroną postępowania dotycząca zwrotu nadpłaty wynikającej z podwójnie uiszczonej należności w wysokości: [informacja chroniona] zł (k.219-236, Tom VI).

W tym miejscu przypomnieć należy, że ze względu na przedmiot postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu większość dowodów stanowią dokumenty i materiały przekazywane przez Stronę postępowania - jako nieznane Prezesowi UOKiK z urzędu. Wobec powyższego, Strona dysponując korespondencją e-mailową w zakresie zwrotu nadpłaty podwójnie uiszczonej należności winna ją przedłożyć, tak aby organ mógł prawidłowo ustalić stan faktyczny sprawy. Strona jednak tego nie uczyniła.

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu działając jako organ drugiej instancji po przeprowadzeniu dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia materiału dowodowego wyłączył świadczenie pieniężne, ujęte w Decyzji w Tabeli D pod pozycją 5, lp. 718 w Tabeli nr 1 (k. 150, strona 189 Decyzji, Tom V) ujawnione jako świadczenie pieniężne spełnione po terminie płatności w transakcjach handlowych, wobec braku obowiązku zapłaty. Strona była zobowiązana do zapłaty wynagrodzenia określonego dla transakcji handlowej udokumentowanej fakturą numeru: POZ C 403728 na kwotę [informacja chroniona] zł.

Mając na uwadze wynik uzupełniającego postępowania dowodowego, Prezes Urzędu jako organ drugiej instancji dokonał obniżenia sumy JKP o kwotę [informacja chroniona] oraz sumy wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie o kwotę [informacja chroniona] zł.

2. Zarzut błędnego uznania przez Prezesa Urzędu, że świadczenie pieniężne wskazane w Tabeli D (k. 150, Tom V, strona 189 Decyzji) udokumentowane dokumentem rozliczeniowym wskazanym jako lp. 7 (lp. 894 z tabeli nr 1) zostało spełnione po terminie wynikającym z transakcji handlowej - zarzut 1b zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona wniosła o uznanie świadczenia pieniężnego - wynikającego z faktury pro forma 23/08/2020 z 17 sierpnia 2020 r., wystawionej przez[informacja chroniona], na łączną kwotę [informacja chroniona] zł - za spełnione w terminie.

Powyższa transakcja handlowa została ujęta przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 pod lp. 894 (k. 25, Tom I), a następnie przez Prezesa Urzędu działającego jako organ pierwszej instancji w Decyzji - Tabeli D, lp. 7 (k. 150, strona 189 Decyzji, Tom V).

Faktura pro forma 23/08/2020 z 17 sierpnia 2020 r. została przekazana wraz z pismem z 30 marca 2022 r. (k. 49, Tom V) oraz załączona do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (k. 8, Tom VI).

Odnosząc się do zarzutu Strony postępowania dotyczącego uznania świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury pro forma 23/08/2020 z 17 sierpnia 2020 r., za spełnione w terminie, należy zauważyć, że Spółka nie powinna ujmować faktury pro forma w Tabeli nr 1 (k. 25, Tom I). Podnieść należy, że to Strona wskazała w pliku bazowym, termin płatności (7 dni) rzeczzonego świadczenia, nie wskazując, że jest to termin wynikający z faktury pro forma. Nawet w toku dalszego postępowania wyjaśniającego Spółka, wskazując na krótszy termin płatności wynikający z faktury, nie wskazała, iż jest to faktura pro forma, a wносиła jedynie o zmianę terminu zapłaty według umowy z 7 dni na 3 dni. W związku z powyższym, liczba dni opóźnienia w spełnieniu ww. świadczenia pieniężnego została zmniejszona przez Prezesa Urzędu z 7 na 3 dni, a przedmiotowe świadczenie pieniężne zostało ujęte w Decyzji w Tabeli D pod pozycją 7 (k. 150, strona 189 decyzji, Tom V).

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji nieprawidłowo uznał, że świadczenie pieniężne dokumentowane fakturą pro forma 23/08/2020 z 17 sierpnia 2020 r., wystawioną przez[informacja chroniona] , na łączną kwotę [informacja chroniona] zł zostało spełnione po terminie wynikającym z transakcji handlowej.

Wskazać należy, że w stanie faktycznym sprawy Strona nie zawarła transakcji handlowej w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy, w obrocie gospodarczym, bowiem faktura pro forma traktowana jest jako propozycja (oferta) zawarcia umowy sprzedaży towaru lub świadczenia usług. Faktura pro forma wystawiana jest w celach informacyjnych o zamówieniu. W literaturze podkreślane jest, że faktura pro forma stanowi informację o cenie jaką nabywca towaru ma zapłacić przed dokonaniem dostawy.

Przyjmuje się jednocześnie, że wystawianie faktur pro forma nie wywołuje żadnych skutków na gruncie VAT, w szczególności faktury pro forma nie są uznawane za faktury, a ich wystawianie - za wystawianie faktur (zob. przykładowo interpretację indywidualną Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 12 czerwca 2013 r. - IPPP2/443-463/13-2/KOM).

Podnieść należy, że faktura pro forma nie jest dokumentem księgowym i **odbiorca nie ma obowiązku zapłaty należności** z niej wynikającej (tu: Strona postępowania). Faktura pro forma nie może być traktowana jako zdarzenie gospodarcze, a w konsekwencji nie dokumentuje zawarcia transakcji handlowej w rozumieniu Ustawy.

Prezes Urzędu wskazuje, że przepisy Ustawy znajdują zastosowanie jedynie do takich faktur lub rachunków, które potwierdzają dostawę towaru lub wykonanie usługi, tylko one bowiem mają znaczenie dla rozpoczęcia biegu przewidzianych w ustawie terminów.

Wobec powyższego, po ponownej analizie materiału dowodowego, Prezes Urzędu działając jako organ drugiej instancji wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenie pieniężne wynikające z faktury pro forma 23/08/2020 z 17 sierpnia 2020 r., ujęte w Decyzji w Tabeli D pod pozycją 7 (k. 150, strona 189 Decyzji, Tom V) jako świadczenie nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu dokonał obniżenia sumy JKP o kwotę [informacja chroniona] zł oraz sumy wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie o kwotę [informacja chroniona] zł.

3. Zarzut błędnego uznania przez Prezesa Urzędu, że świadczenie pieniężne wskazane w Tabeli D (k. 150, Tom V, strona 189 Decyzji) zostało spełnione po terminie wynikającym z transakcji handlowej, która to transakcja została udokumentowana dokumentem rozliczeniowym wskazanym jako lp. 11 (lp. z Tabeli nr 1 poz. 926) - zarzut 1c zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona postępowania we Wniosku zwróciła się o uznanie świadczenia pieniężnego - wynikającego z faktury VAT nr 1540039941 z 14 lipca 2020 r., wystawionej przez[informacja chroniona] , na kwotę [informacja chroniona] zł - za spełnione w terminie. Powyższa transakcja handlowa została ujęta przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 pod lp. 926 (k. 25, Tom I), a następnie wykazana przez Prezesa Urzędu działającego jako organ pierwszej instancji w Decyzji w Tabeli D pod pozycją 11 (k. 150, strona 189 Decyzji, Tom V).

Strona podniosła w uzasadnieniu zarzutu, że dokument rozliczeniowy został wystawiony nieprawidłowo, z uwagi na mniejszy zakres świadczonej usługi. Nadto wskazuje, że zgodnie z art. 13 ust. 2 Ustawy termin zapłaty liczony jest od dnia doręczenia faktury potwierdzającej wykonanie usługi. Strona wskazuje, że powyżej wskazana usługa nie była wykonana w całości, co potwierdził dostawca w przekazanej Prezesowi Urzędu korespondencji, a faktura została zapłacona bez zwłoki po uzgodnieniu rozliczenia nieprawidłowej kwoty z dostawcą.

Ustosunkowując się do podniesionego zarzutu wskazać należy co następuje:

Jeżeli chodzi o argumenty Strony wyrażone zarówno w piśmie z 30 marca 2022 r. oraz w uzasadnieniu rozpoznawanego zarzutu, iż wskazana faktura była sporna i wymagała wyjaśnienia z dostawcą, to podnieść należy, że dłużnik popada w opóźnienie, jeśli nie spełnia świadczenia pieniężnego w terminie, w którym stało się ono wymagalne, **także wtedy gdy kwestionuje istnienie lub wysokość świadczenia** (wyrok SA w Katowicach z 24 lipca 2008 r., sygn. akt V ACa 252/08, Legalis; powoływany wyżej wyrok SA w Poznaniu z 26 września 2012 r., sygn. akt I ACa 669/12; wyrok SA w Gdańsku z 18 października 2016 r., sygn. akt I ACa 15/16, Legalis). Wskazać należy, że pierwotna treść transakcji handlowej może ulec zmianie w zależności od zgodnej woli stron, co może wpłynąć na ostateczną wartość danego świadczenia pieniężnego **oraz termin jego spełnienia**.

Wobec powyższego twierdzenia Strony w zakresie jakim Strona wskazuje, że termin zapłaty w zakresie ww. transakcji w stanie faktycznym sprawy winien być liczony od dnia doręczenia faktury potwierdzającej wykonanie usługi (w domyśle nowej faktury) są nieuprawnione w kontekście przedłożonych dowodów tj. e-maili w zakresie wzajemnych uzgodnień z kontrahentem Strony (k. 49, Tom V).

Dostrzec należy, że żadna inna nowa faktura nie została przedłożona Prezesowi Urzędu.

Z przeprowadzonych uzgodnień nie wynika, że Strony dokonały zmiany wysokości pierwotnego świadczenia, brak jest także informacji w zakresie zawarcia odmiennego porozumienia, które regulowałoby odmienny termin płatności świadczenia niż wynika z faktury oraz zakresu świadczonej usługi. Z korespondencji mailowej nie można wywieść wniosku, iż Strony uznały powyższą transakcję za niewykonaną.

Wskazać należy, że jeśli w stosunku do jakiegokolwiek transakcji objętej przedmiotem postępowania doszło do zmian treści umowy (tu: zmiany sposobu i terminu płatności świadczenia) to powyższe winno znaleźć odzwierciedlenie w materiale dowodowym, a w stanie faktycznym sprawy brak jest powyższego, a z korespondencji e-mailowej takiego wniosku wywieść nie można.

Prezes Urzędu działając jako organ drugiej instancji, podziela stanowisko zaprezentowane, w pierwszej instancji, w zakresie jakim organ uznał świadczenie pieniężne ujęte w Decyzji w Tabeli D pod pozycją 11 (k. 150, strona 189 Decyzji, Tom V) za spełnione po terminie, bowiem wyjaśnianie przez Stronę postępowania nieprawidłowości, bądź niezgodności wynikających z transakcji handlowych, zainicjowane w bieżącym terminie zapłaty mieści się w podjętym ryzyku gospodarczym niespełnienia świadczenia pieniężnego i nie może stanowić uzasadnionego powodu dla wstrzymania spełnienia świadczeń pieniężnych.

Ponadto, Prezes Urzędu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym słusznie zauważył, że wyjaśnianie z kontrahentem niezgodności dotyczących świadczenia pieniężnego wskazanego pod lp. 926 (faktury VAT nr 1540039941), jak wynika z przedstawionej korespondencji elektronicznej e-mail, **zakończyło się 11 sierpnia 2020 r.**, a termin zapłaty wg umowy, który Strona wskazała w Tabeli nr 1 (k. 25, Tom I) **przypadał na 13 sierpnia 2020 r.** Wskazać także należy, że podjęte uzgodnienia w żadnym wypadku, nie wstrzymały biegu w spełnieniu świadczenia. Ubocznie dodać należy, że Strona 20.08.2020 r. zapłaciła wartość świadczenia pieniężnego, zatem potwierdziła, że dostawca był uprawniony do pełnej kwoty wynagrodzenia.

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu działając jako organ drugiej instancji podziela stanowisko przedstawione w zaskarżonej Decyzji, a zatem nie uznaje świadczenia pieniężnego - wynikającego z faktury VAT nr 1540039941 z 14 lipca 2020 r., ujętego w Decyzji w Tabeli D pod pozycją 11 (k. 150, strona 189 Decyzji, Tom V) - za spełnione w terminie, a tym samym zarzut postawiony we Wniosku należało uznać za bezzasadny.

4. Zarzut błędnego uznania przez Prezesa Urzędu, że terminy zapłaty w transakcjach handlowych wskazanych odpowiednio w Tabelach L, M, N Decyzji winny być

ustalone przez organ pierwszej instancji nie tylko na podstawie terminów wskazanych w fakturach potwierdzonych w Tabelach, ale na podstawie zamówień, które to dokumenty precyzują warunki zamówienia (zarzut 3 zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Ustosunkowując się do powyższego zarzutu, podnieść należy co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że Strona formułując ww. zarzut, przedłożyła wraz z Wnioskiem przykładowe dokumenty zamówień dotyczące transakcji handlowych wymienione odpowiednio w Tabeli L (lp. 501, 2651), M (lp. 1818), N (lp. 3099). Jak zostało wykazane powyżej, w toku prowadzonego postępowania w drugiej instancji, organ odwoławczy zastosował art. 136 § 1 kpa, w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie.

Podkreślić raz jeszcze wypada, że Strona postępowania, pomimo kwestionowania ustaleń poczynionych przez organ pierwszej instancji w zaskarżonym zakresie, nie przedłożyła nowych dowodów poza wyżej wskazanymi, oraz informacji, na podstawie, których Prezes Urzędu mógłby poczynić ustalenia zgodne z twierdzeniami Strony, prezentowanymi w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Podnieść także należy że zarówno w toku prowadzonego postępowania zarówno w pierwszej jak i drugiej instancji, Strona nie dochowywała wskazywanych w wezwaniach terminów, organ musiał wielokrotnie kontaktować się ze Stroną (e-mailowo, telefonicznie), aby pozyskać od Strony materiał dowodowy w sprawie.

Wskazać należy, że obowiązek zebrania całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy (co znalazło potwierdzenie w nowej redakcji przepisu art. 7 kpa - na wniosek strony lub z urzędu).

Obowiązku gromadzenia przez organ administracji publicznej materiału dowodowego nie należy jednak pojmować w ten sposób, że wyłącznie organ administracji publicznej jest w każdym wypadku obowiązany do wyszukiwania faktów uzasadniających lub uzupełniających twierdzenia stron oraz poszukiwania i zbierania dowodów mających wykazać istnienie lub nieistnienie tych faktów (prawdziwość lub fałszywość twierdzeń o faktach).

Z przepisów art. 7 i 77 § 1 kpa wynika, iż postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, co oznacza, że organ administracyjny jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Organy administracji państwowej obowiązane są także przeprowadzić dowody wskazane przez stronę.

Warto wskazać w tym miejscu na wyrok NSA z 19 kwietnia 2017 r., sygn. akt II OSK 2119/15, LEX nr 2321632, w którym Sąd stwierdza, że „Jakkolwiek w polskim prawie administracyjnym obowiązuje zasada oficjalności, obligująca organ do zebrania materiału dowodowego, nie może to jednak prowadzić do nakładania na organ nieograniczonego obowiązku poszukiwania faktów, które podnosi strona. Jeśli strona domagała się uznania dodatkowych dowodów, wskazujących na nierzetelność dowodów zgromadzonych w sprawie przez organ, powinna dowody te okazać, by organ mógł je zweryfikować”. Odmowa strony przedstawienia na wezwanie organu dowodów będących w jej posiadaniu jest traktowana jako utrudnianie lub uniemożliwianie organowi ustalenia stanu faktycznego sprawy (wyrok NSA z 4 listopada 2016 r., sygn. akt II OSK 558/15, OSP 2018/11, poz. 117, z glosą aprobującą G. Rząsy).

W wyroku NSA z 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt II OSK 2045/15, wskazano, że „obowiązanie w postępowaniu administracyjnym zasady oficjalności - w świetle której to na organie administracji prowadzącym postępowanie spoczywa, co do zasady, obowiązek wszechstronnego oraz rzetelnego ustalenia stanu faktycznego sprawy - nie oznacza, że organ ma obowiązek poszukiwania dowodów mających wykazać zaistnienie okoliczności, których wykazanie leży w interesie strony, w sytuacji pasywnej postawy strony w tym zakresie. Nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia bowiem strony postępowania od współdziałania w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony”.

W orzecznictwie przyjmuje się w niektórych rodzajach spraw, że strona postępowania jest obowiązana wykazać się zwiększoną aktywnością w postępowaniu wyjaśniającym. Przykładowo w postępowaniach dotyczących podatku akcyzowego uznano, że „na nabywcy wyrobów akcyzowych spoczywa w istocie ciężar prezentacji dowodów, które pozwoliłyby na ustalenie przez organy podatkowe, że akcyza została już zapłacona na wcześniejszym etapie obrotu” (zob. wyroki NSA: z 8 listopada 2017 r., sygn. akt I GSK 1996/15, Legalis nr 1697756 z 28 maja 2013 r., sygn. akt I GSK 396/12, Legalis nr 763375).

Kolejno w wyroku NSA z 19 stycznia 2023 r., sygn. akt III FSK 1495/21, Sąd wskazał, że w orzecznictwie NSA utrwalił się pogląd o obowiązku współdziałania podatnika z organami (zob. wyrok NSA z 7 lutego 2014 r., sygn. akt II FSK 502/12).

W ocenie Prezesa Urzędu orzecznictwo, które wykształtowało się na kanwie spraw podatkowych, winno mieć odniesienie także do „postępowań zatorowych” z uwagi na specyfikę tegoż postępowania, a nadto wobec faktu, że Prezes Urzędu w rzeczonych postępowaniach przeprowadza dowody (taką możliwość przewidział ustawodawca w art. 13g Ustawy), które Strona postępowania jest obowiązana składać do organów podatkowych o czym była mowa powyżej.

Wobec powyższego mając uwadze lekturę orzecznictwa, to zauważyć należy, że „organ podatkowy nie ma obowiązku wyjaśnienia stanu faktycznego, lecz zobowiązuje go jedynie do podejmowania działań w celu wyjaśnienia tego stanu” (wyroki NSA z: 6 lutego 2008 r., sygn. akt II FSK 1671/06, ONSAiWSA z 2009 r. Nr 1, poz. 7; 28 maja 2008 r., sygn. akt II FSK 491/07, a z nowszych, dotyczących opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości - z: 6 grudnia 2012 r., sygn. akt II FSK182/11 i 11 stycznia 2013 r., sygn. akt II FSK 1470/11). Sam organ nie zawsze będzie mógł obiektywnie wyjaśnić wszystkie okoliczności. *Organy podatkowe nie mogą być też obarczane obowiązkiem poszukiwania dowodów w nieograniczonym zakresie i podważających ich własne ustalenia. Nałożony na organy podatkowe obowiązek zebrania z urzędu wszystkich dowodów i wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy - zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej - nie ma więc charakteru absolutnego, a ciężar dowodu spoczywa także na podatniku. Jeżeli więc istnieją jakiegokolwiek dowody mające wpływ na inne niż w decyzji rozstrzygnięcie w sprawie, skarżący powinni je przedłożyć, gdyż strona w swym dobrze rozumianym interesie powinna wykazywać dbałość o przedstawienie środków dowodowych* (wyroki WSA w: Olsztynie z 6 lutego 2008 r., sygn. akt I SA/Ol 711/07, LEX nr 365205, Opolu z 23 maja 2007 r., sygn. akt I SA/Op 15/07, LEX nr 259385, Warszawie z 19 stycznia 2007 r., sygn. akt III SA/Wa 3575/06, LEX nr 303131, Białymstoku z 24 lutego 2006 r., sygn. akt I SA/Bk 401/05, LEX nr 179248, czy wyrok NSA z 30 maja 2006 r., sygn. akt II FSK 835/05, LEX nr 180477).

Wskazać nadto należy, że obowiązek wyjaśniania przez organ okoliczności sprawy, nie jest sprzeczna z zasadą, że ciężar dowodu ostatecznie spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Sądy wskazują, że zaniechanie przedstawienia przez Stronę dowodów, pomimo wezwania przez organ, wyłącza możliwość skutecznego zarzutu, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem (tak: wyrok NSA

z 14 lipca 2022 r., sygn. akt III OSK 2719/21, wyrok WSA w Gdańsku z 25 października 2011 r., sygn. akt. I SA/GD 689/11).

Przedkładając powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy, podnieść należy, że w sytuacji, gdy Strona uważa określoną okoliczność za istotną, powinna współdziałać z Prezesem Urzędu w celu wyjaśnienia tej okoliczności. Jeśli zaś Prezes Urzędu ustala daną okoliczność faktyczną istotną dla sprawy, na podstawie dowodu, na który się powołuje, podważenie tego ustalenia wymaga inicjatywy strony. Samo zaprzeczenie przez stronę prawdziwości tak dokonanych ustaleń (tak: w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy), nie oznacza skutecznego zakwestionowania ustalenia dokonanego przez Prezesa Urzędu.

Wobec powyższego organ drugiej instancji oceniając materiał dowodowy, wziął pod uwagę uprzednio złożone dokumenty w tym przesłane wraz z Wnioskiem o ponowne rozpoznanie sprawy - zamówienia oraz pozyskane przez organ pierwszej instancji dowody i informacje.

Mając powyższe na uwadze, jeżeli chodzi o transakcję handlową wymienioną w Tabeli L - lp.1-lp. z Tabeli nr 1 poz. 501, (k. 208-209, strona 160 Decyzji, Tom V) wskazać należy, że zgodnie z przesłanym zamówieniem nr 4200737923 z 6 kwietnia 2020 r. na podstawie którego została wystawiona przez[informacja chroniona] , faktura VAT [informacja chroniona]kwota wynikająca z przedłożonego zamówienia opiewa na [informacja chroniona] zł natomiast kwota wynikająca z faktury VAT stanowi kwotę w wysokości: [informacja chroniona] zł. Zgodnie z ww. zamówieniem termin płatności oznaczono na 55 dni, który winien być liczony od daty wystawienia faktury. Powyższą fakturę wystawiono 14 kwietnia 2020 r. wobec powyższego ostatni dzień płatności przypadł na 8 czerwca 2020 r. Wobec faktu, że Strona dokonała płatności 4 czerwca 2020 r. to należało uznać, że nie pozostawała w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia.

Wobec powyższego Prezes Urzędu jako organ drugiej instancji dokonał obniżenia sumy JKP o kwotę [informacja chroniona] zł oraz sumy wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie o kwotę [informacja chroniona] zł. (jako kwotę wynikającą z faktury).

Jeżeli chodzi o transakcję handlową wymienioną w Tabeli L - lp. 17 (lp. z Tabeli nr 1, poz. 2651)- (k. 208-209, strona 160 Decyzji, Tom V) to wskazać należy, że termin płatności wynikający z faktury nr r000360420 wystawionej przez [informacja chroniona] na kwotę w wysokości: [informacja chroniona] zł pokrywa się z terminem wynikającym z załączonego do wniosku zamówienia nr 4200692981. Zgodnie z ww. zamówieniem termin płatności oznaczono na 60 dni, który winien być liczony od daty wystawienia faktury. Dodatkowo

w przestany zamówieniu wskazano, że „Termin płatności liczony jest od daty wystawienia faktury. Dla faktur wystawionych w walucie PLN płatności realizowane są [informacja chroniona] . Jeśli termin płatności przypada [informacja chroniona] .

Powyższą fakturę wystawiono 10 kwietnia 2020 r. Termin płatności wynikający z faktury to 9 czerwca 2020 r. (60 dni od dnia wystawienia faktury), jednakże mając na uwadze postanowienia zawarte w dokumencie zamówienia, [informacja chroniona] . [informacja chroniona]

Wobec powyższego Prezes Urzędu jako organ drugiej instancji dokonał obniżenia sumy JKP o kwotę [informacja chroniona] zł oraz sumy wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie o kwotę [informacja chroniona] zł (jako kwotę wynikającą z faktury).

W zakresie transakcji handlowej ujętej w Tabeli N - lp. 40 (lp. z Tabeli nr 1 - 3099) termin płatności wynikający z faktury nr 91136859 na kwotę: [informacja chroniona] EURO, wystawionej przez [informacja chroniona] określono na 24 sierpnia 2020 r. Z przestanego do wniosku dokumentu zamówienia wynika, termin płatności został ustalony na 90 dni i liczony jest od daty wystawienia faktury oraz jest tożsamy z terminem wskazanym w fakturze. W tym miejscu Prezes Urzędu zauważa, że w rzeczonyj Tabeli L w rubryce „termin zapłaty wynikający z faktury” wskazano błędnie 25 sierpnia 2020 r.

Prezes Urzędu poprzestaje na wskazaniu prawidłowej daty płatności wynikającej z faktury 91136859 wystawionej przez [informacja chroniona] , która winna być wskazana w ujęciu tabelarycznym jako 24 sierpnia 2020 r., a nie 25 sierpnia 2020 r. i nie obciąża Strony postępowania negatywnymi skutkami poprzez zwiększenie sumy JKP, mając na uwadze dyspozycję art. 139 kpa.

Zgodnie z ww. zamówieniem termin płatności oznaczono na 90 dni, który winien być liczony od daty wystawienia faktury. Powyższą fakturę wystawiono 26 maja 2020 r. Terminem płatności wynikający z faktury oraz zamówienia to 24 sierpnia 2020 r. (90 dni od dnia wystawienia faktury). W dokumencie zamówienia wskazano, że [informacja chroniona] . Zapisy przestanego zamówienia nie są tożsame z zamówieniem przestany do faktury wystawionej w walucie PLN, albowiem nie zawiera wskazania, że [informacja chroniona] W stanie faktycznym sprawy płatność przypadła na 24 sierpnia 2020 r., tj. poniedziałek, Strona dokonała płatności we czwartek, tj. 27 sierpnia 2020 r. jednakże w ocenie Prezesa Urzędu mając na uwadze zalegające w aktach sprawy oświadczenie kontrahenta, nie można uznać, że Strona dokonała płatności w terminie.

Kontrahent Strony w piśmie z 25 marca 2021 r., wskazał, że terminy płatności dla transakcji pomiędzy[informacja chroniona] a Stroną wynoszą 90 dni od daty wystawienia faktury. **Terminy płatności zostały uzgodnione z Beiersdorf w ramach ramowej umowy dostawy.** Nadto podnieść należy, że ww. kontrahent załączył do powołanego pisma zestawienie tabelaryczne transakcji handlowych, w których Strona pozostawała w opóźnieniu. **W rzeczonym zestawieniu odnotowano transakcję handlową dokumentowaną fakturą VAT: 91136859 opiewającą na kwotę: [informacja chroniona] EURO - (k. 50- 53, Tom II).**

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że ustalenia Stron w zakresie warunków umowy (tu: płatności) nie obejmowały kwestii związanych z dokonywaniem płatności we czwartki, tj. w takim zakresie w jakim oczekuje Strona po terminie wymagalności świadczenia wskazanego w fakturze.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu działając jako organ drugiej instancji **podziela ustalenia dokonane przez organ pierwszej instancji w zakresie jakim przyjęto, że Spółka pozostawała w opóźnieniu w przedmiocie transakcji handlowej dokumentowanej fakturą VAT: 91136859.**

W zakresie transakcji handlowej ujętej w Tabeli M - lp. 2 (lp. z Tabeli nr 1- 1818) termin płatności wynikający z faktury VAT nr 13435476 wystawionej przez[informacja chroniona] , określono na 13 lipca 2020 r. Z przesłanego do wniosku dokumentu zamówienia wynika, że termin płatności został ustalony na 90 dni i liczony jest od daty wystawienia faktury oraz jest tożsamy z terminem wskazanym w fakturze. Powyższą fakturę wystawiono 14 kwietnia 2020 r. Terminem płatności wynikający z faktury oraz zamówienia to 13 lipca 2020 r. (90 dni od dnia wystawienia faktury). Wskazać należy, że i w tym przypadku zapisy przesłanego z 18 marca 2020 r. zamówienia nie są tożsame z zamówieniem przesłanym do faktury wystawionej w walucie PLN, albowiem nie zawiera wskazania, że[informacja chroniona] W stanie faktycznym sprawy płatność przypadła na 13 lipca 2020 r., tj. poniedziałek, Strona dokonała płatności we czwartek, tj. 16 lipca 2020 r. jednakże w ocenie Prezesa Urzędu konstrukcja zamówień (przykładowo nadesłanych dla transakcji zawieranych w walucie obcej) nie jest tożsama z przedłożonymi przykładowo zamówieniami dla transakcji handlowych wyrażanych w walucie PLN.

W tym miejscu przypomnieć wypada, że Strona była dwukrotnie wzywana o przesłanie dowodów z dokumentów na okoliczności, które zostały przez Prezesa Urzędu poczynione odmiennie niż wywodzi Strona we Wniosku.

Uznanie, że Strona dokonując płatności [informacja chroniona] 16 lipca 2020 r. nie była w opóźnieniu pomimo, że termin płatności zgodnie z fakturą VAT oraz dokumentem zamówienia przypadał na 13 lipca 2020r., stanowiłoby nieuprawnione wydłużenie terminu płatności, tym bardziej, że brak jest w stanie faktycznym sprawy dowodów na okoliczność zgodnego zamiaru stron w zakresie wydłużenia terminu płatności, w takim zakresie jakim próbuje wywieść Strona. Wskazać należy, że brak jest dowodów na okoliczność, że kontrahent Strony zaakceptował metodę płatności, która w konsekwencji powoduje wydłużenia terminu płatności, w stanie faktycznym sprawy do 16 lipca 2020 r. podczas gdy z dokumentów zalegających w aktach sprawy tj. faktury VAT, zamówienia wynika, że termin płatności ustalono na 13 lipca 2020 r.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu działając jako organ drugiej instancji podziela ustalenia dokonane przez organ pierwszej instancji w zakresie jakim przyjęto, że Spółka pozostawała w opóźnieniu w przedmiocie transakcji handlowej dokumentowanej fakturą VAT: 13435476.

Mając powyższe na uwadze, nieuprawnione są twierdzenia Strony, że „określenie terminu płatności jest często warunkowane technicznymi możliwościami systemu księgowego.” Skoro Strona posiada taki a nie inny system księgowy, to winna powyższe uwzględniać sporządzając stosowne postanowienia umowne (Strona nie przedłożyła na wezwania Prezesa Urzędu materiału źródłowego, z którego wynika, iż taka była wola Stron) lub jak w zakresie np. powyższej faktury VAT[informacja chroniona] ale by nie uchybić terminowi wynikającemu z faktury VAT, zamówienia, tym bardziej, że jak podaje Strona w oświadczeniu tabelarycznym faktura wpłynęła do Spółki 15 kwietnia 2020 r., a termin płatności określono na 13 lipca 2020 r. Strona więc mogła zapłacić fakturę [informacja chroniona] w danym okresie, tak by nie uchybić zakreślonymu terminowi wynikającemu z faktury, zamówienia.

Na koniec wskazać wypada, że Prezes Urzędu działając jako organ drugiej instancji podziela ustalenia dokonane przez organ pierwszej instancji, w zakresie opóźnień w transakcjach handlowych wymienionych w Tabeli L, M i N (mając na uwadze poczynione uwagi powyżej w zakresie przedłożonych przez Stronę dowodów), albowiem wobec braku konkretnej aktywności dowodowej Strony w tym zakresie nie podważyła ustaleń podjętych przez organ pierwszej instancji.

XI. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe.

Analiza przekazanych przez Stronę informacji i dokumentów, w tym Tabeli nr 1 - pliku o nazwie „7822446814_2020_12_01” (stanowiącym załącznik do pisma Strony z 4 grudnia 2020 r., k. 23-25, Tom I) pozwoliła na wyłączenie z niniejszego postępowania świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem podmiotowym bądź przedmiotowym Ustawy. Jako nieobjęte zakresem podmiotowym bądź przedmiotowym należało wyłączyć świadczenia pieniężne:

- 1) o charakterze pieniężnym, niebędące wynagrodzeniem za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, czyli świadczenia nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy - wykaz tych transakcji zawarto w decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022), w Tabeli W1, w pozycjach od 1 do 27 (k. 70-71, Tom V, strona 29-31 Decyzji);
- 2) wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których kontrahenci Strony postępowania wystawili faktury korygujące w całości wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej (tzn. „korekta do zera”) - wykaz tych transakcji zawarto w decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022), w Tabeli W2, w pozycjach od 1 do 6 (k. 71, Tom V, strona 32 Decyzji);
- 3) które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 sierpnia 2020 r. - wykaz tych transakcji zawarto w decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022), w Tabeli W3, w pozycjach od 1 do 692 (k. 72-80a, Tom V, strona 33-50 Decyzji);
- 4) których termin zapłaty przypadał przed 1 stycznia 2020 r. - wykaz takiej transakcji zawarto w decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022), w Tabeli W4, w pozycja 1 (k. 81, Tom V, strona 52 Decyzji);
- 5) co do których nie budziła wątpliwości ich zapłata w terminie - wykaz tych transakcji zawarto w decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022), w Tabeli W5, w pozycjach od 1 do 3533 (k. 82-126, Tom V, strona 53-142 Decyzji);
- 6) które Strona postępowania spełniła w terminie w wysokości uwzględniającej przysługujący jej rabat - wykaz tych transakcji zawarto w decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022), w Tabeli W6, w pozycjach od 1 do 616 (k. 130-141, Tom V, strona 148-171 Decyzji);
- 7) lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, w zakresie ich spełnienia bądź terminowego spełnienia lub w zakresie charakteru zobowiązania - wykaz tych transakcji zawarto w decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022), w Tabeli W7, w pozycjach od 1 do 20 (k. 142-142, Tom V, strona 172-173 Decyzji).

XII. Świadczenia pieniężne, w których ustalony przez Strony termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy.

Ze zgromadzonego w pierwszej instancji materiału dowodowego wynika, że w okresie objętym postępowaniem Spółka w zawartych przez nią transakcjach handlowych z kontrahentem będącym średnim przedsiębiorcą zastosowała terminy zapłaty dłuższe od maksymalnych określonych art. 7 ust. 2a Ustawą.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji po ustaleniu statusu, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, wobec kontrahenta[informacja chroniona] , który oświadczył, że posiada status średniego przedsiębiorcy (k.68, Tom IV), zamiast postanowień umowy (65 dni) ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, zastosował maksymalny termin zapłaty wynoszący 60 dni, liczonych od dnia doręczenia Stronie postępowania faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towarów lub wykonanie usługi.

W rezultacie Prezes Urzędu rozpoznając sprawę jako organ pierwszej instancji uznał, że 23 świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych z kontrahentem[informacja chroniona] zostały spełnione po terminie co obrazują tabele:

- **Tabela H** - o nazwie „Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem w relacjach asymetrycznych, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w euro (EUR)” - (k.153-154, Tom V strona 194-195 Decyzji),
- **Tabela O** - o nazwie „Świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem w relacjach asymetrycznych, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)” - (k.162 , Tom V, strona 213 Decyzji),
- **Tabela P** - o nazwie „Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem w relacjach asymetrycznych, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)” - (k.162, Tom V, strona 213 Decyzji),
- **Tabela R** - o nazwie „Świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem w relacjach asymetrycznych, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR)” - (k.163, Tom V, strona 214 Decyzji).

Natomiast termin zapłaty pozostałych transakcji handlowych zawartych z tym kontrahentem przypadał po okresie objętym niniejszym postępowaniem, tj. po 31 sierpnia 2020 r., a świadczenie pieniężne wynikające z faktury nr fvs-188/3/2020 przy zastosowaniu art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych zostało spełnione w terminie.

Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji uwzględnił przepis art. 7 ust. 2a Ustawy określający zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty w transakcjach handlowych oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia i ustalił, że w przedmiotowym postępowaniu Strona postępowania dopuściła się stosowania w zawartych przez nią transakcjach handlowych terminów zapłaty dłuższych od maksymalnych określonych Ustawą.

Organ pierwszej instancji wskazał że zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 1360, ze zm. - dalej także: „kc”) i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów Ustawy). Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 Ustawy. I tak zgodnie z art. 7 ust. 2a Ustawy termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towary lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest MŚP. W przypadku gdy strony ustalą harmonogram spełnienia świadczenia pieniężnego w częściach, termin ten stosuje się do zapłaty każdej części świadczenia pieniężnego. Zgodnie z art. 13 ust. 1 Ustawy, umowne terminy zapłaty, ustalone z naruszeniem wymienionych przepisów ustawy są nieważne, a zamiast nich stosuje się termin zapłaty - określony zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - 60 dni.

Prezes Urzędu przyjął więc, że świadczenie pieniężne spełnione po terminie to zarówno świadczenie pieniężne niespełnione lub spełnione po terminie umówionym przez strony transakcji handlowej, jak i świadczenie pieniężne spełnione wprawdzie w terminie umówionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem wymienionego art. 7 ust. 2a Ustawy.

Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy zmieniającej, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych (w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest MŚP) przyjął, że uzgodniony przez strony termin zapłaty świadczenia pieniężnego nie może być dłuższy niż 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. W stosunku do tych świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony termin zapłaty świadczenia pieniężnego naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy - Prezes Urzędu ustalał, które świadczenia pieniężne Strona postępowania nie spełniła lub spełniła po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy i obliczał długość opóźnienia liczoną od maksymalnego terminu zapłaty, wynikającego z tego przepisu. Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnianiem świadczenia pieniężnego w tym przypadku, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia:

- a) w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych, długość opóźnienia liczona była od następnego dnia po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.,
- b) w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od następnego dnia po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.

W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu mając na względzie, że Strona postępowania wykazała w Tabeli nr 1 świadczenia pieniężne wobec kontrahentów, dla których termin zapłaty był dłuższy niż 60 dni, badał status kontrahentów Strony, opierając swoje ustalenia co do wielkości przedsiębiorców (MŚP lub duży przedsiębiorca) o informacje uzyskane od samych kontrahentów. W rezultacie uzyskane informacje o statusie przedsiębiorców i świadczeniach pieniężnych, które Strona postępowania była zobowiązana spełnić na rzecz tych kontrahentów, w jakiej wysokości, jaki obowiązywał Beiersdorf Manufacturing Poznań sp. z o.o. termin zapłaty, kiedy i w jaki sposób świadczenia pieniężne zostały spełnione pozwoliły na weryfikację terminów zapłaty wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1.

1. Zarzut dokonania przez Prezesa Urzędu błędnej weryfikacji złożonego w toku prowadzonego postępowania przez [informacja chroniona] oświadczenia w zakresie statusu tegoż przedsiębiorcy (zarzut nr 2 zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Strona postępowania nie zgodziła się z ustaleniami dokonanymi przez Prezesa Urzędu jako organu pierwszej instancji w zakresie jakim przyjął, że [informacja chroniona] , posiada status średniego przedsiębiorcy, a w konsekwencji zastosowania art. 13 ust. 2 i ust. 3 Ustawy, co oznacza, że Prezes Urzędu ustalając opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego przyjął za maksymalny możliwy termin zapłaty - 60 dni liczony od daty wpływu faktury lub rachunku.

W ocenie Strony, [informacja chroniona] , posiada status dużego przedsiębiorcy, wobec liczby zatrudnianych przez podmiot osób, a nadto w opinii Spółki ocena uprzednio złożonego oświadczenia nie uwzględnia przedsiębiorstwa powiązanego w ramach grupy kapitałowej.

Prezes Urzędu rozpoznając sprawę jako organ pierwszej instancji, stwierdził, że miarodajne dla poczynienia ustaleń co do statusu przedsiębiorcy okazało się być **oświadczenie** o posiadanym przez [informacja chroniona] statusie średniego przedsiębiorcy w 2020 r. w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu.

Strona postępowania w piśmie z 30 marca 2022 r. (k. 49, Tom V) zwróciła Prezesowi Urzędu uwagę, że złożone przez [informacja chroniona] oświadczenie jest obarczone błędem i wskazywała na publikowaną w internecie informację na temat Spółki oraz podniosła, że dostawca sam wskazywał na fakturze 65 dniowy termin płatności.

Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji, stanął jednak na stanowisku, iż zachowanie należytej staranności należy do obowiązków Strony postępowania, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego i to Spółka przed zawarciem umowy, winna w sposób dostateczny zweryfikować status swojego kontrahenta.

W związku z powyższym wskazać należy, co następuje:

Na wstępie podnieść należy, aby prawidłowo ocenić statusu przedsiębiorcy w kategorii MŚP, duży przedsiębiorca, należy mieć na względzie kryteria wskazane w załączniku I do rozporządzenia Komisji(UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu.

Pierwszym kryterium jakie należy mieć na względzie to liczba zatrudnionych osób - gdy liczba będzie wyższa lub równa liczbie 250 zatrudnionych, wówczas przedsiębiorca nie dokonuje analizy wyników finansowych podmiotu, wobec faktu, że nie będzie posiadał statusu MŚP (tak: art. 2 ust. 1 Załącznika I). W takim wypadku przedsiębiorca będzie zakwalifikowany jako duży przedsiębiorca.

Określając status przedsiębiorstwa należy uwzględnić także jego powiązania z innymi przedsiębiorstwami lub innymi podmiotami.

Wobec powyższego podmiot badany dokonując oceny swojego statusu, winien każdorazowo wskazywać typ przedsiębiorstwa (czy jest on przedsiębiorstwem samodzielnym, partnerskim czy powiązanym) w kontekście także kolejnego kryterium, tj. wielkości rocznego obrotu/rocznej sumy bilansowa. Dane finansowe przedsiębiorstwa badanego wraz z liczbą zatrudnienia należy zsumować z danymi przedsiębiorstwa powiązanego dla każdego roku z okresu podlegającego badaniu.

Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu działając jako organ drugiej instancji, poddał weryfikacji status [informacja chroniona] czy spełnia on wymagane kryteria MŚP czy należało jednak uznać Spółkę za dużego przedsiębiorcę.

W toku prowadzonego postępowania odwoławczego ustalono, że wspólnikiem[informacja chroniona] jest Spółka[informacja chroniona] . Wobec faktu, iż ww. Spółka posiada 100% udziałów

w Spółce [informacja chroniona] to należało uznać Spółkę[informacja chroniona] za podmiot powiązany ze Spółką.

To z kolei implikuje konieczność zsumowania danych finansowych i liczby personelu Spółki oraz[informacja chroniona] . Mając powyższe na uwadze w oparciu o dokonane ustalenia na podstawie, których stwierdzono, że jedynym (100%) udziałowcem[informacja chroniona] jest firma[informacja chroniona] , Prezes Urzędu pismem z 2 września 2022 r. (k.205-208, Tom VI) wezwał Spółkę do złożenia oświadczenia o posiadanym statusie w 2019 i 2020 r.: MŚP czy duży przedsiębiorca - w rozumieniu

załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 zweryfikowanego w stosunku do określonego przez[informacja chroniona] statusu wynikającego z treści oświadczenia z 27 września 2021 r., oraz przedłożenia dokumentów określających stan zatrudnienia[informacja chroniona] za 2019 r. i 2020 r., dokumentów potwierdzających informacje o spółce[informacja chroniona] za 2019 r. i 2020 r., tj. dokumentów finansowych tej Spółki z których wynika obrót roczny/całkowity bilans roczny oraz dokumentów określających stan zatrudnienia[informacja chroniona] (k.68 , Tom IV).

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, pismem z 16 września 2022 r., rzeczona Spółka złożyła oświadczenie o posiadaniu w latach 2019 i 2020 statusu dużego przedsiębiorcy (k.243-244, Tom VI). Spółka w swoim oświadczeniu wskazała, że mając na uwadze zapisy załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 łączna liczba pracowników w roku 2019 wyniosła: 207 pracowników[informacja chroniona] plus 171 pracowników [informacja chroniona] co dało sumę 378 pracowników łącznie, w roku 2020 wyniosła: 198 pracowników[informacja chroniona] plus 159 pracowników [informacja chroniona] co dało sumę 357 pracowników łącznie.

Tym samym[informacja chroniona] skorygowała złożone poprzednio oświadczenie z 27 września 2021 r.

Tak ustalony status przedsiębiorcy znajduje uzasadnienie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności wynika z przedłożonych wraz z oświadczeniem dokumentów: ZUS IWA za rok 2019 ZUS IWA za rok 2020 kompletnego raportu z badania sprawozdania finansowego [informacja chroniona] za rok 2020, w którym znajduje się bilans

za rok 2020 oraz rachunek zysków i strat, jak też podana jest liczba pracowników [informacja chroniona] za rok 2020 kompletnego raportu z badania sprawozdania finansowego [informacja chroniona] za rok 2019, w którym znajduje się bilans za rok 2020 oraz rachunek zysków i strat, jak też podana jest liczba pracowników [informacja chroniona] za rok 2019 (k.238-386, Tom VI).

Wobec przedłożenia przez[informacja chroniona] zweryfikowanego oświadczenia z którego wynika, że Spółka posiada status dużego przedsiębiorcy, odpadła przesłanka do zastosowania art. 13 ust. 2 pkt. 2 w związku z art. 7 ust. 2 Ustawy. Mając powyższe na uwadze, transakcje handlowe wskazane odpowiednio w Tabelach H, O, P i R poddane zostały ponownej weryfikacji pod kątem sprawdzenia, czy w okresie objętym postępowanie Strona uchybiła terminowi płatności uzgodnionym

z kontrahentem. Szczegóły ponownej weryfikacji zostały wskazane na stronie 47- 50 niniejszej Decyzji.

XIII. Zasady przeliczania wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczenia pieniężnego była ustalana w następujących walutach: PLN (złoty) oraz EUR (euro), a także USD (dolar amerykański) i SEK (korona szwedzka - świadczenie te Prezes Urzędu prezentuje jako spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem w Tabeli W5).

Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne.

Prezes Urzędu dokonał przeliczenia wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na podstawie kursu walut określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy. Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wynagrodzenie za dostarczone towary lub wykonane usługi (świadczenie pieniężne) było określone w walutach PLN, EURO, USD, SEK Prezes Urzędu ustalił wartość świadczeń pieniężnych, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w ww. walutach na podstawie art. 13v ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy. Powyższe kwestie zostały szczegółowo wyjaśnione przed organem pierwszej instancji, co znalazło odzwierciedlenia w Decyzji (k.167-223 Tom V, strona 167-168 Decyzji) a organ drugiej instancji przyjmuje powyższe ustalenia za własne.

Wskazać, należy, że Strona postępowania - w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu zarówno w pierwszej jak i drugiej instancji - nie kwestionowała sposobu dokonanego przez Prezesa Urzędu przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej.

XIV. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie.

Celem ustalenia czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r. Prezes Urzędu ustalił, których świadczeń pieniężnych, objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych (art. 13b Ustawy). Ponadto ustalił liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem (art. 13v ust. 2 Ustawy).

Ustalając wysokość świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu uwzględnił wartość faktur bądź not korygujących wysokość świadczenia pieniężnego (minusowych), zmniejszających ostateczną wartość konkretnego zobowiązania Strony lub zmniejszających zobowiązania za wskazany okres (korekty zbiorcze - rabatowe), które zostały przez Stronę rozliczone w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu uwzględnił rozliczenie wskazanych faktur korygujących w terminach ich dokonania przez Stronę, tj. albo w dacie zapłaty za fakturę pierwotną lub w terminie późniejszym jeśli Strona rozliczała fakturę korygującą przy kolejnym spełnianiu świadczeń pieniężnych dla danego dostawcy, mając swobodę w kwestii sposobu rozliczenia nadpłaty, np. z tytułu wystawienia korekty zbiorczej rabatowej za dany okres.

Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z zapisów Ustawy, tj. w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od następnego dnia po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r., zaś w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od następnego dnia po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty.

Jeżeli umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadął na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do art. 115 kc. Jednocześnie wskazać należy, iż w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty Prezes Urzędu przyjął datę

operacji bankowej ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB, która odpowiada dacie obciążenia rachunku bankowego Strony, z którego dokonano przelewu. Prezes Urzędu - ponownie rozpoznając sprawę - w o oparciu o zgromadzony materiał dowodowy ustalił wysokość wszystkich świadczeń pieniężnych objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, których Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, liczbę dni opóźnienia oraz jednostkową karę pieniężną, na które składały się świadczenia pieniężne:

a) świadczenia pieniężne, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy i obrazują je Tabele D, F, G, J, K, L, M i N zawarte w Decyzji, przy czym:

1. **Tabela D zawiera** - świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) - wykaz tych świadczeń pieniężnych zawarto w Decyzji w pozycjach od 1 do 33 (k. 150-151, Tom V, strona 189-190 Decyzji), których suma **wynosiła [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosiła [informacja chroniona] zł.**

Jak zostało wskazane powyżej, w zakresie uwzględnionego przez Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji zarzutu nr 1a Wniosku, z Tabeli D zostało **usunięte świadczenie pieniężne oznaczone lp. 5 (lp. z Tabeli nr 1 - 718) dotyczące transakcji handlowej dokumentowane fakturą VAT nr pqzc403728 na kwotę: [informacja chroniona] zł** jako świadczenie, które nie było świadczeniem należnym

w stosunku do kontrahenta [informacja chroniona] a w konsekwencji w stosunku, do którego Spółka nie był w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia.

Wobec powyższego Prezes Urzędu jako organ drugiej instancji w zakresie transakcji dokumentowanej fakturą VAT nr pqzc403728 wskazanej w Tabeli D dokonał obniżenia sumy JKP o kwotę [informacja chroniona] zł oraz sumy wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie o kwotę [informacja chroniona] zł, co w konsekwencji obniżyło wymiar administracyjnej kary pieniężnej.

Prezes Urzędy wskazuje, że z Tabeli D - zostały usunięte również świadczenia pieniężne oznaczone lp.7 (pl. z Tabeli nr 1-894) dotyczące transakcji handlowej dokumentowanej fakturą nr 23/08/2020 na kwotę: [informacja chroniona] zł z 17 sierpnia 2020 r., wystawionej przez [informacja chroniona] , wobec

uwzględnienia przez Prezesa Urzędu zarzutu 1b Wniosku, w zakresie jakim Prezes Urzędu podzielił twierdzenia Strony, że nieuiszczenie w terminie świadczenia wynikającego z faktury pro forma nie powoduje, że Strona jest w opóźnieniu w spełnieniu w terminie świadczenia pieniężnego.

Wobec powyższego Prezes Urzędu jako organ drugiej instancji w zakresie transakcji dokumentowanej fakturą pro forma nr 23/08/2020 wskazanej w Tabeli D dokonał **obniżenia sumy JKP o kwotę [informacja chroniona] zł** oraz sumy wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie o kwotę [informacja chroniona] zł, co w konsekwencji obniży wymiar administracyjnej kary pieniężnej.

Prezes Urzędu jako organ drugiej instancji zauważa, że suma JKP wskazana w Tabeli D przyjęta przez organ pierwszej instancji za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenia pieniężne obarczona była błędem rachunkowym, tj. w wliczeniach sumarycznych przyjęto kwotę w wysokości: [informacja chroniona] zł, a winna być przyjęta po zsumowaniu kwota w wysokości: [informacja chroniona] zł.

Jednakże mając na uwadze dyspozycję art. 139 kpa, Prezes Urzędu, pomimo, że w ujęciu matematycznym po uwzględnieniu zarzutów Strony i w konsekwencji usunięciu z Tabeli D dwóch świadczeń pieniężnych - oznaczonych lp.7 (pl. z Tabeli nr 1-894) oraz lp. 5 (lp. z Tabeli nr 1 - 718) suma JKP winna wskazywać kwotę w wysokości: [informacja chroniona] zł, to przyjęto do końcowego wyliczenia sumy JKP kwotę w wysokości [informacja chroniona] zł.

Po ponownych obliczeniach dokonanych na podstawie Tabeli D suma przedmiotowych świadczeń pieniężnych wynosi [informacja chroniona] zł, natomiast suma JKP wynosi: [informacja chroniona] zł.

Tabela D - świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) - [informacja chroniona].

2. **Tabela F** zawiera świadczenie pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, którego wartość strony transakcji handlowej ustaliły w dolarach amerykańskich (USD) - wykaz tych transakcji zawarto w Decyzji w pozycji 1 (k. 152, Tom V, strona 192 Decyzji), które wynosi [informacja chroniona] USD, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi [informacja chroniona] zł.

3. Tabela G zawiera świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowej ustaliły w złotych (PLN) - wykaz tych transakcji zawarto w Decyzji, w pozycjach od 1 do 3 (k. 152, Tom V, strona 192 Decyzji), których suma wynosi [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi [informacja chroniona] zł.
4. Tabela J zawiera świadczenie pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem, którego wartość strony transakcji handlowej ustaliły w euro (EUR) - niniejszą transakcję zawarto w Decyzji w Tabeli J, w pozycji 1 (k. 152, Tom V, strona 193 Decyzji), która wynosi [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi [informacja chroniona] zł.
5. Tabela K zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji ustaliły w euro (EUR) - wykaz tych transakcji zawarto w Decyzji w pozycjach od 1 do 262 (k. 154-159, Tom V, strona 196-207 Decyzji), których suma wynosi [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi [informacja chroniona] zł.

Wskazać należy, że po ponownych wyliczeniach suma JKP powinna zostać zwiększona o [informacja chroniona] zł i wynieść [informacja chroniona] zł, jednakże Prezes Urzędu poprzestaje na jej wskazaniu i nie obciąża Strony postępowania negatywnymi skutkami poprzez zwiększenie sumy JKP, mając na uwadze dyspozycję art. 139 kpa.

6. Tabela L zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, gdzie termin zapłaty wskazany przez Stronę w Tabeli nr 1 był niezgodny z terminem wynikającym z faktury przedstawionej przez Stronę postępowania, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w złotych (PLN) - wykaz tych transakcji zawarto w Decyzji, w pozycjach od 1 do 24 (k. 160, Tom V, strona 208-209 Decyzji), których suma wynosi [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi 422,91 zł.

Wobec uwzględnienia przez Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji częściowo zarzutu nr 3 Wniosku jeżeli chodzi o transakcję handlową wymienioną w Tabeli L - lp. 1 (lp. z Tabeli nr 1, poz. 501) dokumentowaną faktura VAT nr 237/4/GLAS/2020 wystawiona przez [informacja chroniona] na kwotę w wysokości: [informacja chroniona] zł oraz zamówieniem nr 4200737923 z 6 kwietnia 2020 r. nastąpi obniżenie sumy JKP o kwotę [informacja chroniona] zł oraz

sumy wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie o kwotę [informacja chroniona] zł. (jako kwotę wynikającą ze wskazanej faktury).

Jeżeli chodzi o transakcję handlową wymienioną w Tabeli L - lp. 17 (lp. z Tabeli nr 1, poz. 2651) dokumentowaną fakturą VAT nr r000360420 wystawioną przez Medcover Sp. z o.o. na kwotę w wysokości: [informacja chroniona] zł oraz zamówieniem nastąpi obniżenie sumy JKP o kwotę [informacja chroniona] zł oraz sumy wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie o kwotę [informacja chroniona] zł (jako kwotę wynikającą z faktury).

Jak zostało wskazane powyżej, wobec uwzględnienia w części zarzutów Strony z Tabeli L zostały usunięte świadczenie pieniężne oznaczone lp. 1 (lp. z Tabeli nr 1, poz. 501) dokumentowaną fakturą VAT nr 237/4/GLAS/2020 oraz lp. 17 (lp. z Tabeli nr 1, poz. 2651) dokumentowaną fakturą VAT nr r000360420.

Po ponownych obliczeniach dokonanych na podstawie Tabeli L suma przedmiotowych świadczeń pieniężnych wynosi: [informacja chroniona] zł, natomiast suma JKP wynosi: [informacja chroniona] zł.

Tabela L - świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, gdzie termin zapłaty wskazany przez Stronę w Tabeli nr 1 był niezgodny z terminem wynikającym z faktury przedstawionej przez Stronę postępowania, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) - [informacja chroniona]

7. **Tabela M** zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, gdzie termin zapłaty dla transakcji z kontrahentem [informacja chroniona] ustalono na podstawie faktur doręczonych przez Stronę postępowania, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR) - wykaz tych transakcji zawarto w pozycjach od 1 do 16 (k. 161, Tom V, strona 210 Decyzji), których **suma wynosi [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi zł.**

Po ponownych obliczeniach suma wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie przeliczona na złote powinna zostać zwiększona o [informacja chroniona] zł i wynieść [informacja chroniona] zł, natomiast suma JKP powinna również zostać zwiększona o [informacja chroniona] zł i wynieść [informacja chroniona] zł, jednakże Prezes Urzędu poprzestaje na jej wskazaniu i nie obciąża Strony postępowania negatywnymi skutkami poprzez zwiększenie sumy JKP, mając na uwadze dyspozycję art. 139 kpa.

8. **Tabela N** zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, gdzie termin zapłaty ustalono na podstawie faktur przekazanych przez Stronę postępowania, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej określiły w euro (EUR) - wykaz tych transakcji zawarto w pozycjach od 1 do 40 (k. 161-162, Tom V, strona 211-212 Decyzji), których **suma wynosi [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi [informacja chroniona] zł.**

Po ponownych obliczeniach suma wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie przeliczona na złote powinna zostać zwiększona o [informacja chroniona] zł i wynieść [informacja chroniona] zł, natomiast suma JKP powinna zostać zmniejszona o [informacja chroniona] zł i wynieść [informacja chroniona] zł, jednakże Prezes Urzędu poprzestaje na jej wskazaniu i nie obciąża Strony postępowania negatywnymi skutkami poprzez zwiększenie sumy JKP, mając na uwadze dyspozycję art. 139 kpa.

b) świadczenia pieniężne, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy i zawierają je **Tabela H, O, P i R** zawarte w Decyzji, przy czym:

Po ponownym rozpoznaniu sprawy oraz wobec przedłożenia przez [informacja chroniona] zweryfikowanego oświadczenia z którego wynika, że Spółka posiada status dużego przedsiębiorcy, odpadła przesłanka do zastosowania art. 13 ust. 2 pkt. 2 w związku z art. 7 ust. 2 Ustawy, na podstawie którego Prezes Urzędu ustalał, które świadczenia pieniężne Strona postępowania nie spełniła lub spełniła po upływie maksymalnego terminu zapłaty i obliczał długość opóźnienia liczoną od maksymalnego terminu zapłaty, wynikającego z tego przepisu.

Mając powyższe na uwadze, transakcje handlowe wskazane odpowiednio w Tabelach H, O, P i R poddane zostały ponownej weryfikacji pod kątem sprawdzenia, czy w okresie objętym postępowaniem Strona uchybiła terminowi płatności uzgodnionym z kontrahentem.

1. **Tabela H** w pozycjach od 1 do 19 zawiera świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa Urzędu za spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR) - (k. 153-153, Tom V, strona 194-195 Decyzji), których **suma wynosi [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi [informacja chroniona] zł.**

Po ponownej weryfikacji w Tabeli H - ustalono świadczenia pieniężne spełnione po terminie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR). W tabeli H została zmieniona nazwa kolumny z „maksymalny termin zapłaty ” na : „termin zapłaty wg. umowy”. W powyższej kolumnie Prezes Urzędu wskazuje i uznaje za wiarygodne terminy zapłaty przedłożone przez kontrahenta.

W ocenie Prezesa Urzędu, terminy umowne wskazane przez[informacja chroniona] , korespondują z przykładowymi fakturami nr FVs-93/6/2020, nr Fvs-96/6/2020, Fvs-139/4/2020. Spółka nie przedstawiła dowodów przeciwnych w zakresie uzgodnionych terminów zapłaty, które mogłyby podważyć przyjęte w tym zakresie ustalenia organu pierwszej instancji.

Zgodnie z korespondencją znajdującą się w aktach sprawy[informacja chroniona w mailu z 20 października 2021 r. załączyła zestawienie transakcji handlowych zawieranych ze Stroną, z których wynika, że Strony przyjęły 65 dniowy termin umowny. Nadto w piśmie z dnia 27 września 2021 r. (k. 68, Tom. IV) kontrahent wskazał, że termin zapłaty będzie liczony od doręczenia faktury (co jest korzystniejsze dla Spółki). Wskazać należy, że Strona w Tabeli nr 1 przekazała Prezesowi Urzędu jedynie dane o trzech datach wpływu dla rzeczonych transakcji handlowych, które pokrywają się z datą wpływu faktury wskazaną przez kontrahenta Strony.

Wobec powyższego w Tabeli H, zmianie uległy dane zawarte w kolumnie „liczba dni opóźnienia”, które to wartości zostały odpowiednio zmniejszone o czas faktycznego opóźnienia tj. braku spełnienia świadczenia w ustalonym przez Strony 65 dniowym terminie umownym.

Ponadto wskazać należy, że w Tabeli H powołanej w Decyzji organu pierwszej instancji ustalono 19 transakcji - świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie zapłaty.

Po ponownej weryfikacji, organ drugiej instancji uznał, że transakcje handlowe: wskazane poprzednio pod:

- lp. 14 dokumentowane fakturą: fvs-30/4/2020 dotyczącą świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie przeliczona na PLN w wysokości: [informacja chroniona] zł,
- lp. 17 dokumentowane fakturą: fvs-28/6/2020 dotyczącą świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie przeliczona na PLN w wysokości: [informacja chroniona] zł,
- lp. 18 dokumentowane fakturą: fvs-156/3/2020 dotyczącą świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie przeliczona na PLN w wysokości: [informacja chroniona] zł,

- lp. 19 dokumentowane fakturą: fvs- 168/3/2020 dotyczącą świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie przeliczona na PLN w wysokości: [informacja chroniona] zł,
- zostały spełnione w terminie. Wobec powyższego w Tabeli F znajduje się 15 pozycji świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie uzgodnionym przez strony transakcji handlowych.

Po ponownych obliczeniach dokonanych na podstawie Tabeli H suma przedmiotowych świadczeń pieniężnych wynosi [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł zaś suma JKP wynosi: [informacja chroniona] zł.

Tabela H - zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem, gdzie termin zapłaty dla transakcji z kontrahentem [informacja chroniona], których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR)- [informacja chroniona]

2. **Tabela P, w pozycji 1 zawiera świadczenie pieniężne uznane przez Prezesa Urzędu za niespełnione w okresie objętym postępowaniem pomimo upływu maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, którego wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) - (k. 162, Tom V, strona 213 Decyzji), których suma wynosi: [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi [informacja chroniona] zł.**

Po ponownej weryfikacji w Tabeli P podnieść należy, że Prezes Urzędu wskazuje i uznaje za wiarygodny terminy zapłaty wynikający ze znajdującej się w aktach sprawy faktury nr Fvs-96/6/2020-(k. 49, Tom V). , który to termin płatności Strony ustaliły na 65 dni liczony od dnia doręczenia faktury. Faktura została doręczona Stronie w dniu 29 czerwca 2020 r. Wobec faktu, że termin zapłaty przypada zgodnie z umową Stron (tak: dokumentacja przedłożona przez kontrahenta) na dzień 2 września 2020 r., a prowadzone postępowanie dotyczy okresu: czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. to mając powyższe na uwadze, tj. fakt, że ww. świadczenie pieniężne nie było wymagalne w okresie objętym postępowaniem to wskazać należy, że świadczenie pieniężne ujęte w Tabeli P nie może być uznane za spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem.

Mając powyższe na uwadze, wskazać należy, że świadczenie pieniężne ujęte w Tabeli P nie może być uznane za spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem.

Po ponownych obliczeniach dokonanych na podstawie Tabeli P suma przedmiotowych świadczeń pieniężnych zostanie pomniejszona o kwotę w wysokości: [informacja chroniona] zł, natomiast suma JKP o kwotę w wysokości : [informacja chroniona] zł.

3. Tabela O, w pozycji 1 zawiera świadczenie pieniężne uznane przez Prezesa Urzędu za spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem pomimo upływu maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, którego wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) - (k. 162, Tom V, strona 213 Decyzji), których suma wynosi: [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi [informacja chroniona] zł.

Po ponownej weryfikacji w Tabeli O - ustalono świadczenie pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN). Prezes Urzędu wskazuje i uznaje za wiarygodny terminy zapłaty wynikający ze znajdującej się w aktach sprawy faktury nr Fvs-139/4/2020 (k. 49, Tom V), który to termin płatności Strony ustaliły na 65 dni, w związku z powyższym, zmianie uległy dni opóźnienia, co zostało wskazane w Tabeli O.

Po ponownych obliczeniach dokonanych na podstawie Tabeli O suma przedmiotowych świadczeń pieniężnych wynosi [informacja chroniona], zaś suma JKP wynosi: [informacja chroniona] zł.

Tabela O - zawiera świadczenia pieniężne spełnione po terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem, gdzie termin zapłaty dla transakcji z kontrahentem [informacja chroniona], których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN). [informacja chroniona]

4. Tabela R, w pozycjach od 1 do 2 zawiera świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa Urzędu za niespełnione w okresie objętym postępowaniem pomimo upływu maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, którego wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EURO) - (k. 163, Tom V, strona 214 Decyzji), których suma wynosi [informacja chroniona] euro, po przewalutowaniu [informacja chroniona] zł, zaś suma JKP wynosi [informacja chroniona] zł.

Po ponownej weryfikacji w Tabeli R - wskazać należy, że Prezes Urzędu wskazuje i uznaje za wiarygodny terminy zapłaty wynikający ze znajdującej się w aktach sprawy faktury nr Fvs-93/6/2020 (k. 49, Tom V), który to termin płatności Strony ustaliły na 65 dni. Wobec faktu, że termin zapłaty przypada zgodnie z umową Stron na dzień 2 września 2020 r., a prowadzone postępowanie dotyczy okresu czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. to wskazać należy, że świadczenie pieniężne ujęte w Tabeli R, lp. 2 dokumentowane fakturą nr Fvs-93/6/2020, nie może być uznane za spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem.

Mając powyższe na uwadze, tj. fakt, że ww. świadczenie pieniężne nie było wymagalne w okresie objętym postępowaniem to wskazać należy, że świadczenie pieniężne ujęte w Tabeli R nie może być uznane za spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem.

Jeżeli natomiast chodzi o świadczenie pieniężne wskazane w lp. 1 dokumentowane fakturą nr Fvs- 80/6/2020, to wskazać należy, że mając na uwadze, że termin zapłaty zgodnie z umową Stron przypadł na dzień 29.08.2020r., Strona dokonała zapłaty 3 września 2020 r. to opóźnienie może być liczne tylko do dnia 31 sierpnia 2020 r. Mając jednak na uwadze, że termin zapłaty wypadł 29.08.2020 r. tj. sobotę, to Strona mogła zapłacić do końca dnia 31 sierpnia 2020 r. Mając powyższe na uwadze oraz fakt, że postępowanie dotyczyło okresu czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., to i w tym przypadku Prezes Urzędu nie mógł uznać, że Strona była w opóźnieniu w zapłacie.

Po ponownych obliczeniach dokonanych na podstawie Tabeli R suma przedmiotowych świadczeń pieniężnych zostanie pomniejszona o wartość świadczeń pieniężnych w wysokości: [informacja chroniona] zł, natomiast suma JKP o kwotę w wysokości : [informacja chroniona] zł.

W konsekwencji przeprowadzenia wyżej opisanej ponownej oceny materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Beiersdorf Manufacturing Poznań sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. wymienionych w punktach a i b powyżej wynosi 9 542 540,48 zł (dziewięć milionów pięćset czterdzieści dwa tysiące pięćset czterdzieści złotych 48/100), a zatem przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

Podsumowanie tabelaryczne w tym zakresie zaprezentowano poniżej.

Tabela	Ustalenia organu I instancji w zakresie sumy świadczeń pieniężnych	Ustalenia organu II instancji w zakresie sumy świadczeń pieniężnych
D	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
F	[informacja chroniona], co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]	[informacja chroniona], co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]
G	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
J	[informacja chroniona] co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]	[informacja chroniona], co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]
K	[informacja chroniona], co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]	[informacja chroniona], co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]
L	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
M	[informacja chroniona], co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]	[informacja chroniona], co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]
N	[informacja chroniona], co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]	[informacja chroniona], co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]
H	[informacja chroniona] co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]	[informacja chroniona] co stanowi po przewalutowaniu - [informacja chroniona]
O	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
P	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
R	[informacja chroniona] co stanowi po przewalutowaniu [informacja chroniona]	[informacja chroniona]
Razem	10 098 780,33 zł	9 542 540,48 PLN

Stwierdzić trzeba, że wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne - wymienione w punktach a i b - zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym stanowią one „świadczenie pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

XV. Wysokość kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

W niniejszej, sprawie zachodziły kumulatywnie wszystkie pozytywne przesłanki dla stwierdzenia, że doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania (art. 2 pkt 1, art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej oraz art. 13v ust. 1 Ustawy). Jednocześnie nie zachodziła przesłanka negatywna, bowiem Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego (art. 13b ust. 1 Ustawy). Stosownie do treści art. 13v ust. 1 i 2 Ustawy w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną. Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. Wysokość jednostkowej kary jest obliczana według określonego w tym przepisie wzoru:

$$\text{JKP} = \text{WŚ} \times n / 365 \times \text{OU}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego

postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku (całego) postępowania liczbę dni opóźnienia dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub niespełnionego w terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego we wcześniejszej części uzasadnienia przelicznika kursu walut, określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy, w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.

Zarzut błędnego naliczenia jednostkowej kary za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenia pieniężnego wobec przyjęcia przez Prezesa Urzędu błędnej stopy referencyjnej - zarzut 4 zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzuciła zaskarżonej decyzji, że Prezes Urzędu przyjął do wyliczeń kary inne stopy referencyjne dla wyliczenia odsetek ustawowych za opóźnienia w transakcjach handlowych. Spółka wniosła o ponowne przeliczenie wysokości kary oraz uwzględnienie w przeliczeniu stopy referencyjnej obowiązującej dla płatności wymagalnych w czerwcu 2020 r., która wynosiła 1,5% natomiast dla płatności wymagalnych w lipcu i sierpniu stopy na poziomie 0,1%. Spółka podnosi, że kara jednostkowa powinna zostać obliczona według wzoru: $JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$, czyli OU dla świadczeń wymagalnych w czerwcu 2020 r. powinno wynosić 11,5, a dla wymagalnych w lipcu i sierpniu 2020 - 10,1%.

W ocenie Prezesa Urzędu podniesiony przez Spółkę zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, wylicza się według formuły określonej w ust. 2 tegoż przepisu. W związku z powyższym w celu obliczenia wysokości administracyjnej kary należy zsumować jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem (z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania), wyliczaną według wzoru matematycznego wskazanego powyżej.

Wzór matematyczny odwołuje się do obiektywnych czynników - kwoty zaległości, okresu opóźnienia i stopy odsetek ustawowych obowiązujących w dacie wydania decyzji. Powyższa formuła umożliwi dostosowanie wymiaru kary do indywidualnych cech danej sprawy, a w konsekwencji wzmocni równość podmiotów i przeciwdziała arbitralności organu.

W stanie faktycznym sprawy mamy do czynienia z karą pieniężną obligatoryjną (mając na uwadze poprzednie brzmienie Ustawy) względnie oznaczoną, w której ma miejsce wyeliminowanie uznaniowości w zakresie samego nałożenia kary pieniężnej, ale zostaje zachowana możliwość dostosowania wysokości kary do zakresu i okoliczności wskazanych w ustawie. W tym miejscu Prezes Urzędu podnosi, że jeżeli chodzi o przyjętą w art. 13v ust. 2 Ustawy formułę wyliczenia administracyjnej kary pieniężnej za opóźnienie w transakcjach handlowych to zgodnie ze wskazanym powyżej sposobem wyliczenia kary administracyjnej art. 11 b w związku z art. 11 c Ustawy znajdzie zastosowanie w zakresie odwołania się do wysokości odsetek, li tylko ustalonej na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Artykuł 11b Ustawy stanowi, że wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych pozostaje stała w danym półroczu roku kalendarzowego i opiera się na wysokości stopy referencyjnej NBP obowiązującej odpowiednio 1 stycznia i 1 lipca danego roku. Wszelkie zmiany stopy referencyjnej NBP dokonywane przez Radę Polityki Pieniężnej wywołują zatem skutek (dla potrzeb obliczania stopy procentowej odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych) dopiero wraz z nadejściem nowego półrocza.

Wskazać także należy, że art. 11c Ustawy implementuje do krajowego porządku prawnego art. 8 ust. 1 dyrektywy 2011/7/UE, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia przejrzystości w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z dyrektywy poprzez publikację informacji o wysokości odsetkowych stóp procentowych. Analogiczny obowiązek ciąży na Komisji Europejskiej w zakresie publikacji informacji o wysokości stóp we wszystkich państwach członkowskich. Ustawodawca polski jest zatem w omawianej materii ściśle związany postanowieniami dyrektywy 2011/7/UE i dla dokonania jej pełnej transpozycji miał obowiązek przyjąć takie rozwiązanie. Dokonało się to przy zastosowaniu uniwersalnej formuły odwołującej się do zmiennego kryterium ekonomicznego, jakim jest stopa referencyjna.

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu wskazuje, że z uwagi na fakt, że decyzja o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej została wydana 8 czerwca 2022 r., zatem zgodnie z obwieszczeniem Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z 31 grudnia 2021 r. (M.P. z 2022 r. poz. 8) odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone **na dzień wydania** zaskarżonej decyzji (tu: 8 czerwca 2022 r.) o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej **wynosiły 11,75% w stosunku rocznym**.

Następnie Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne (zgodnie ze wzorem określonym w art. 13v ust. 2 Ustawy), które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

XVI. Przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary lub obniżenia jej wysokości.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy oraz przeanalizowaniu twierdzeń Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu nie dostrzega podstaw do przyjęcia, że w sprawie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary lub do jej stosownego obniżenia.

1. Obligatoryjna przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego, wezwaniem z 27 października 2020 r. (k. 5-14, Tom I) oraz pismem z 11 czerwca 2021 r. (k. 225-228, Tom III), Prezes Urzędu zwrócił się do Strony o wyjaśnienia, czy wobec Strony wystąpiły okoliczności opisane w art. 13v ust. 6 Ustawy Strona nie ustosunkowała się w tym zakresie do skierowanego niej wezwania, ani nie przedstawiła dowodów na okoliczność wystąpienia sytuacji, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy. W konsekwencji, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, aby w niniejszej sprawie zaszły okoliczności opisane w art. 13v ust. 6 Ustawy.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy w przypadku gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego, wezwaniem z 27 października 2020 r. (k. 5-14, Tom I) oraz pismem z 11 czerwca 2021 r. (k. 225-228, Tom III), Prezes Urzędu zwrócił się do Strony o wyjaśnienia, czy wobec Strony wystąpiły okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy. Strona nie udzieliła wyjaśnień w tym zakresie, ani nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów pozwalających na stwierdzenie przez organ, że w niniejszej sprawie do nadmiernego opóźniania się doszło na skutek zdarzenia o charakterze siły wyższej.

W konsekwencji, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zasły okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

Stosownie do art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego, wezwaniem z 27 października 2020 r. (k. 5-14, Tom I) oraz pismem z 11 czerwca 2021 r. (k. 225-228, Tom III), Prezes Urzędu zwrócił się do Strony o wyjaśnienia, czy wobec Spółki wystąpiły okoliczności opisane w art. 13v ust. 8 Ustawy. Strona nie udzieliła odpowiedzi na powyższe wezwania, ani nie przedstawiła dowodów na okoliczność wystąpienia w stosunku do niej uzasadnionych przypadków. Prezes Urzędu ponownie przeanalizował cały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie oraz wszelkie twierdzenia i wyjaśnienia Strony postępowania pod kątem występowania okoliczności mogących stanowić „uzasadniony przypadek” i nie znalazł podstaw do zastosowania art. 13v ust. 8 Ustawy w przedmiotowej sprawie.

W związku z brakiem współdziałania Strony postępowania w zakresie kierowanych do Strony przez Prezesa Urzędu wezwań, celem wyjaśnienia okoliczności stanowiących podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej, tj. w oparciu o art. 13v

ust. 6, 7 i 8 Ustawy, należy podkreślić, że w orzecznictwie zwraca się uwagę na obowiązek strony współdziałania z organem w ramach prowadzonego postępowania. Wskazuje się również, że ustalenie niektórych faktów, zwłaszcza tych, o których wiedzę posiada wyłącznie strona, pozostaje poza zakresem możliwości organu. Obowiązki strony w tym zakresie nabierają znaczenia, jeżeli organ musi skorzystać z danych znajdujących się wyłącznie w dyspozycji strony (vide wyrok NSA z 27 kwietnia 2020 r., sygn. akt I OSK 3748/18).

4. Przesłanka obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 o 20% - w przypadku, gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, tj. te, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary, zostały przez Stronę postępowania spełnione przed 12 listopada 2020 r., a więc przed upływem 14 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania. Jednocześnie, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie dostarcza podstaw do uznania, że we wskazanym terminie Strona postępowania spełniła nie tylko świadczenia główne, ale również świadczenia uboczne w postaci odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

XXI. Koszty postępowania.

W punkcie II kontrolowanej decyzji z 8 czerwca 2022 r. (nr DZP-13/2022), Prezes Urzędu obciążył Stronę postępowania kosztami postępowania w wysokości 691,60 zł oraz zobowiązał ją do ich zwrotu w terminie 14 dni, od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne. Zgodnie z art. 13h Ustawy w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Na podstawie art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może

być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Stosownie do art. 263 § 1 i 2 kpa, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zgodnie z art. 264 § 1 kpa, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji w sposób prawidłowy ustalił koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i wyliczył je na kwotę 691,60 zł. Zasadnie więc postanowił obciążyć Stronę kosztami postępowania w tej wysokości. Jednocześnie Strona we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zgłosiła zarzutów odnośnie rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania.

XXII. Rozstrzygnięcie Prezes Urzędu jako organu drugiej instancji.

Mając na uwadze wszystkie powyżej poczynione ustalenia faktyczne i rozważania prawne, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, zaszła konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji z 8 czerwca 2022 r. (DZP-13/2022) w części oznaczonej punktem I.2. (**pkt 1 sentencji niniejszej decyzji**). Administracyjna kara pieniężna, stanowiąca sumę jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem wynosiła bowiem **32 646,15 zł**, a nie jak wskazano w punkcie I.2 rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji **35 273,35 zł**.

Podsumowanie tabelaryczne w tym zakresie zaprezentowano poniżej.

Tabela	Ustalenia organu I instancji w zakresie sumy jednostkowych kar pieniężnych	Ustalenia organu II instancji w zakresie sumy jednostkowych kar pieniężnych
D	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
F	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]

G	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
J	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
K	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
L	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
M	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
N	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
H	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
O	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
P	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
R	[informacja chroniona]	[informacja chroniona]
Razem	35 273,35 zł	32 646,15 zł

Z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa Urzędu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Beiersdorf Manufacturing Poznań Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu niniejszą decyzją nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości **32 646,15 zł**, o czym orzeczono w **pkt. 2 sentencji niniejszej decyzji**.

Ze względu na okoliczność, iż Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. (suma świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w tym okresie **wynosi 9 542 540,48 zł**) zaskarżoną decyzję w części oznaczonej punktem I.1 oraz w przedmiocie kosztów postępowania w części oznaczonej punktem II należało utrzymać w mocy.

Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z art. 16 § 1 kpa

decyzją ostateczną jest decyzja od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Karę pieniężną oraz koszty postępowania należy uiścić na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Tomasz Chróstny

*Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów*

XIV. Pouczenie.

1. Decyzja jest ostateczna i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niej odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy².
2. Strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej decyzji³.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁴.
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁵.
5. Wpis, o którym mowa w pkt 4 powyżej uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany⁶.
6. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika (radcy prawnego, a adwokata doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego). Wniosek w tym przedmiocie może zostać złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten jest wolny od opłat⁷. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i 2 ppsa.

² zgodnie z art. 16 § 1 kpa

³ na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259 - dalej „ppsa”)

⁴ stosownie do art. 54 § 1 ppsa

⁵ zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535)

⁶ na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535)

⁷ Na podstawie art. 243 i nast. ppsa

7. Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

Otrzymuje:

- 1) [informacja chroniona]
- 2) aa